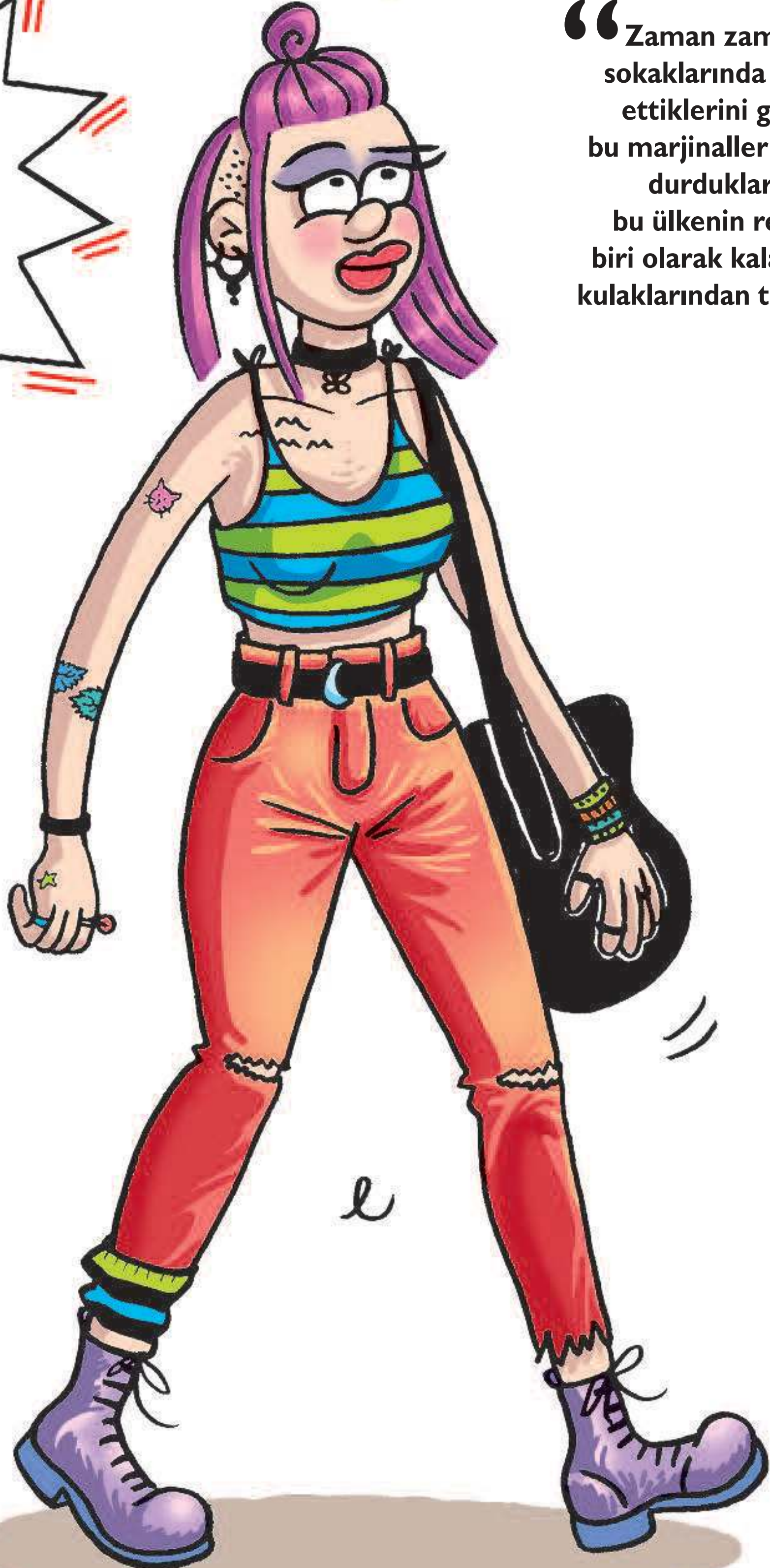
BAYAN YANI

NİSAN 2018 - 04 8 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 10 TL. 75

BEYOĞLU'NDA GEZEMEZSİİİN, GÖZLERİİİNİ SÜZEMEZSİİİN AHH AAH!..

"Zaman zaman Beyoğlu sokaklarında arzı endam ettiklerini gördüğümüz bu marjinaller edepleriyle durdukları müddetçe bu ülkenin renklerinden biri olarak kalabilir. Yoksa kulaklarından tutup atarız."

ISSN 2146-1384

Erdoğan, Boğaziçi Üniversitesi tarihinde bir ilk. Erdoğan hedef gösterdikten sonra polis kampüse baskın yaparak suçlanan öğrencileri göz altına aldı.

Gözaltına alınan Boğaziçi Üniversitesi öğrencisi: "Kafanıza vurursak daha az zeki olursunuz" dediler...

Bilecik Belediye Başkanı Selim Yağcı, Erdoğan "Gel kapıma temizlikçi ol" dese yaparım...

İktidarın tıp dışı uygulamaları yaygınlaştırma hamleleri devam ediyor... Doktorlar artık reçeteye sülük ve hacamat gibi hurafe yöntemleri de yazabilecek...

Kahramanmaraş'ta karısını öldüren Kemal Ayalp tutuklanınca Rabia işareti yaptı...

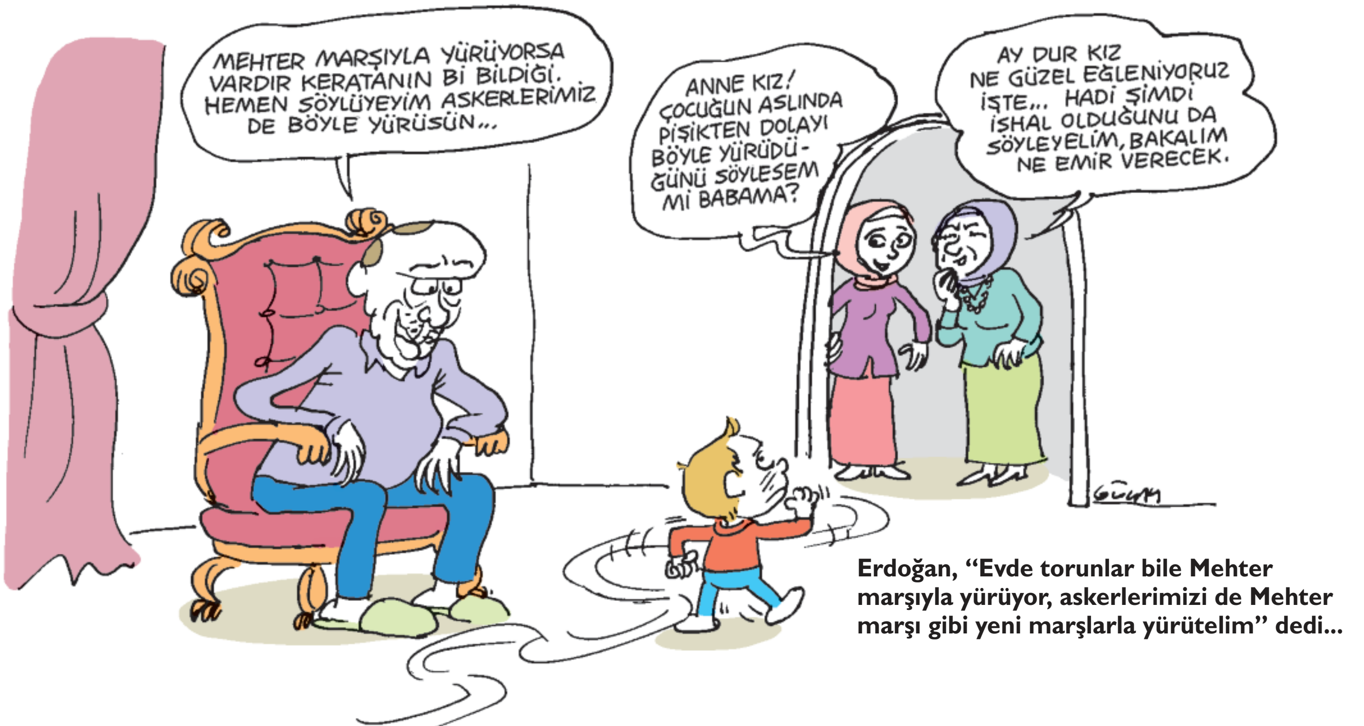

Silahlı saldırı olayları son üç yılda %61 arttı... İnternette açık arttırmayla silah satılıyor.

Milli Eğitim Müdürü okulda türban dağıttı. Okulun sosyal medya hesabından 1 Mart'ta türban dağıtma fotoğrafları paylaşıldı.

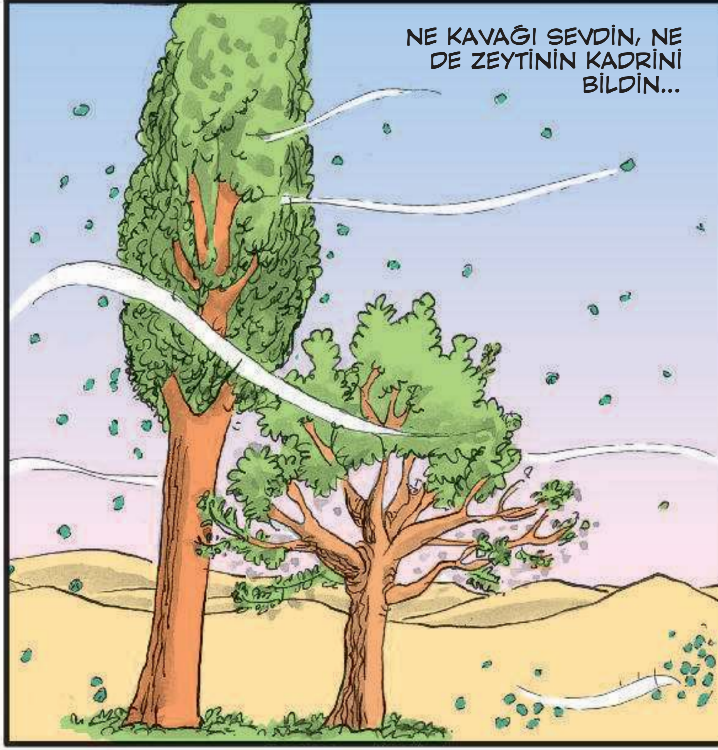

Erdoğan, "Evde torunlar bile Mehter marşıyla yürüyor, askerlerimizi de Mehter marşı gibi yeni marşlarla yürütelim" dedi...

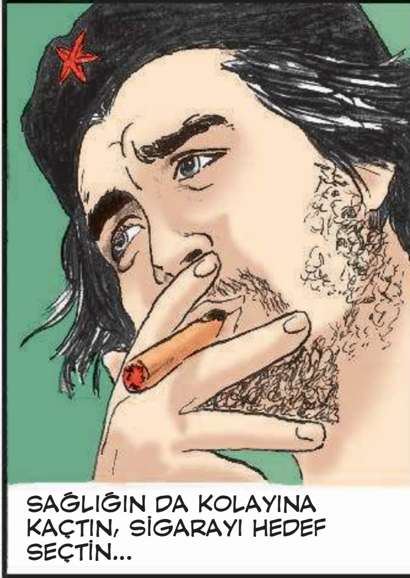
Doğaya Havale

Günay Bazuk

Mansplaining(*): A'çük'lama ya da Erilleme

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu
sengul@hablemitoglu.net

Sevgili okur, yarım asırı tamamladığım hayatımın 30 yılı aşkın süresince akademide çalıştım, ki, hala çalışıyorum, çeşitli görevlerde bulundum, farklı uzmanlık alanlarından erkek meslekdaşlarım oldu. Çalışırken ve sosyal yaşamda her şeyi bilen erkeklerin, her şeyin en "iyisini" ve "doğrusunu" buyurması ile karşılaşmadığım bir an bile olmadı inanın. Sonuncusunu dün asansöre binen bir emmi yaptı. Asansörün taşıma kapasitesinin "15 personel" olduğunu hatırlattı bana ☺ Öncelikle söylemeliyim ki; yeryüzünde kadınlık durumunun birinci koşulu, bize hayatı izah etmeyi kendine görev edinmiş adamlarla her köşe başında burun buruna gelmektir. Erkekler açıklama yapmaya, hele hele de kadınlara çaktırmadan hayatı, işlerini, kadınlığı, yaşamayı, çalışmayı öğretmeye bayılıyorlar. Üstelik kim olduğunuza, ne bildiğinize, kariyerinize vs. bakmadan… Nedendir bilmem, kendilerini tutamıyorlar. Bir anda formal bir ortamda, benzer mesleki bilgi birikimlerinize ragmen kendilerini bilimsel, sizi de, anlattıklarınız üzerinden "samimi" bulanlarla ne konuşulabilir ki?.. Eğer kadınsanız, akademik hayatta akıl almayacak örneklerini yaşarsınız. Çok sık rastladıklarım arasında, makalemin ya da konuşmamın başlığını duyduğunda; burun kıvırarak, daha önce yapıldığını söyleyen ya da bilimsel olmadığını hissettirecek yorumlar yapmaya kalkışan hep oldu. Hele konferans sırasında sizinle aynı oturumdaki erkek katılımcı, anlatımınızı "samimi" bulduğunu söylerken yüzündeki gülümseme size çileden çıkarabilir. Adam haklıdır. O bilimsel, sen filimsel konuşmaktasındır ☹ Bu durum son yıllarda feminist literatüre, "mansplaining" olarak girdi. Amerikalılar kavramı "daima kendisini yücelten erkek sendromu" olarak da tanımlıyorlar. Daha yalın söyleyecek olursak, erkek bilmişliğiyle her şey hakkında bir lafı olan, öğreten, gösteren adamlar. Kavrama pek çok Türkçe karşılık bulunmaya çalışıldı. Erilleme bunlardan biri ve benim de benimsediğim, uygun da bir karşılık. Ayrıca, "erkbuyuru", "erbilmişlik", "erkekleme", "beygiçlik" kavramları da kullanılıyor.

> "...Kadınları beceriksiz, ikincil varlıklar olarak gören ve eğitip düzeltmeyi kendine görev edinen erkeğin davranışına İngilizcede "mansplaining" deniyor."

Kavram man ile explain kelimelerinin birleşiminden oluşuyor, yani "erkek/adam" ve "açıklama". Kadınları beceriksiz, ikincil varlıklar olarak gören ve eğitip düzeltmeyi kendine görev edinen erkeğin davranışına İngilizcede "mansplaining" deniyor. Bir tür benbilirimcilik yani. "Mansplaining" bazı durumlarda zararsız gibi görünse de, hatta nezaket sosu ile süslense de, esasında her koşulda erkeklerin üstünlük anlayışına işaret ediyor. Erkek, karşısındaki kadını zayıf ve bilgisiz olarak düşündüğü ölçüde, daha fazla erkek olduğu hissine kapılıyor. Bu noktada, feministlerin kavramı bir anlamda pejoratif /küçümser bir anlamda kullanmaları da hem anlaşılabilir bir durum, hem de kadın sorunlarına ilişkin çözüm önerilerinin erkek dili üzerinden sunulmasına bir eleştiri aynı zamanda. Mansplainingi, açüklama olarak kullanmayı tercih etmemize karşı olanların argümanları da çok tuhaf. Diyorlar ki; "…böyle bir kullanım zorlama ve ataerkinin işine yarayacaktır." Külliyen saçma ve zerrece katılmıyorum. Örneğin çok basit ve sıklıkla tanık olduğumuz bir şey var; nikah törenlerinde evlilik cüzdanının geline verilmesi sırasında kadının yüceltilmesi gibi görünen açıklamalar yapılır. Oysa evlilik cüzdanı sırf erkek için yüceltici bir anlam taşımadığından kadına verilmekte ve bu durum kadına bir yığın laf kalabalığı ile açüklanmaktadır.

Yale Üniversitesi'nde yapılan bir araştırma var. Araştırma sonucunda, erkeklerin güçlendikçe daha fazla konuştukları, ancak bu doğal korelasyonun kadınlar için böyle olmadığı ortaya konulmuş. Bunun en önemli nedeni; kadınların konuştuklarında ortaya çıkabilecek olumsuzluklar nedeniyle çekinerek, kendilerini frenlemeleri olarak gösteriliyor. Bunda da haksız sayılmayız, kadınlar erkekler kadar konuştuklarında, histerik, agresif, yırtıcı ve saldırgan bulunuyorlar. Geçtiğimiz günlerde böyle bir durumla karşılaştığımı büyük kızımla paylaşırken beni uyardı ve dedi ki; "anneciğim aman sakin sakin konuş, kadınlar biraz seslerini yükselterek kendilerini ifade ettiklerinde arkalarından histerik diyorlar." Benim kuzum da öğrenmiş. Diğer bir değişle, erkekler çok konuşunca ödüllendirilirlerken, kadınlar cezalandırılıyorlar. Bu sorun toplumları, kültürleri aşan bir küresellikte. Harvard Üniversitesi'nde yapılan bir başka araştırmada da, kadın hocanın olduğu sınıflarda kız öğrencilerin daha fazla konuştuğu ortaya konmuş. Aynı çalışma, kadınların konuşurken kendilerini denetlediklerini, sözcüklerini daha özenle seçtiklerini ve konuşmayı uzatırlarsa özür dilediklerini vurguluyor. Erkekler ise, uzun uzun açıklamalardan kaçınmıyorlar. Bu durumun popüler kültür ürünlerinde de gözlendiği söyleniyor. Örneğin, Disney filmlerinde kadın karakterler eskisine göre daha az konuşturuluyorlar. Bütün hikâyenin üzerinde odaklandığı prenses karakterleri bile bu gruba dahil.

Biz kadınlar ekranda, filmlerde, konferanslarda yer bulsak bile sözümüz kesiliyor, anlattıklarımız değersizleştiriliyor ya da erkeklerin uzun uzun konuşmalarına maruz kalıyoruz. Yani kadınlar için bir kürsü, koltuk ya da platform bulmak her zaman kadınların erkeklerle eşit koşullarda seslerini duyurabildikleri anlamına gelmiyor. Kadınlar, tabii ki, her zaman anlamlı, içi dolu ve sağduyulu konuşamayabilirler, ancak hiç olmazsa erkekler kadar bile açüklama yapma hakkımız olmalı. Ama nasıl?..

**Konuya ilişkin hem ayrıntılı hem de eğlenceli okuma için;*

1.https://www.forbes.com/sites/work-in-progress/2018/02/26/5-ways-to-shut-down-mansplaining/#291d3ef0589e

2.https://onedio.com/haber/beyler-yeter-kadinlara-illallah-dedirten-bir-erkek-davranisi-mansplaining-785238

UYKU

İpek Özsüslü

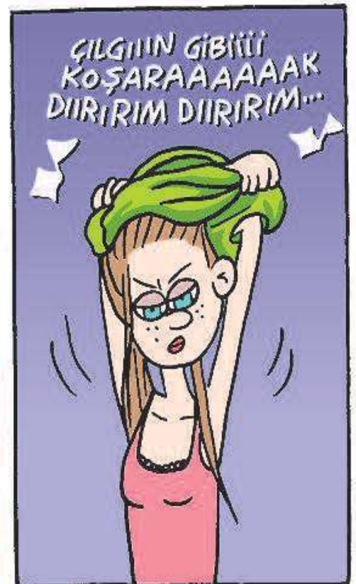

UYKUN NE AĞIRMIŞ ARKADAŞ!! BU YAŞTA NE BU MISKINLIK? SENİN SERPME KAHVALTIYI DUYAR DUYMAZ ŞARJ KABLONU KAPIP, YOLA ÇIKMAN LAZIMDI... SEN NE BİÇİM İNSTACI-SIN?..
HII... NEEE...

SUCUKLU YUMURTA DA SÖYLERİZ... SEN SEVERSİN. AAA, YİNE UYUMUŞ!

KLİK
GÜLÜMSEE... AÇ GÖZLERİNİ YAA, RENGİ ORTAYA ÇIKSIN!..
ÇEK ELİNİ AYAĞINI YAA!!
BU NE BİÇİM KAHVALTI YAA... HER ŞEYDEN MİLYONLARCA AMA AZ BİRAZ ÇÜKÜM KADAR KOYMUŞ-LAR...
HUYSUZLUK ETME, HUYSUZ!! HADİ KAK KAK KAK KAK!!
BEN BUNLARLA 6-7 AY KAHVALTI YAPARIM... ŞUNA BAK.. MİLLETVEKİLİ MİYİM BEN?!

İPEKOO... KABUS GÖRÜYOSUN... HADİ UYAN!!
YEEAA İMDAAT!.. İSTEMEM.. BIRAKIN BENİ!..
AYY... NE KABUSTU!! BİLİNÇALTIM!.. "SABAHIN KÖRÜNDE SÜSLENİP PÜSLENİP NEŞE İÇİNDE SERPME KAHVALTIYA GİDEN SEVGİLİ KORKUM" SU YÜZÜNE ÇIKTI!!
İpek

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

• Her ay bu köşeyi yapıyorum ya, sanmayın ki Türkiye gündemiyle çok ilgiliyim. Bir süredir tamamen "bedenime sahip olabilirsin ama ruhuma asla" prensibiyle yaşıyorum. Anlayacağınız bedenimi henüz bir yerlere atamadım, ama benim beyin göçüm gerçekleşti. Artık beynen burada ikamet etmemekteyim.

• Türkiye'de son 16-17 senede ne çok şeyler değişti. Eski Türkiye mazide kaldı, eski çamlar HES, havaalanı falan oldu; ama bir şey değişmedi, değişmiyor. Komünistler hala vatan hainliğine devam ediyor!

• Dedim ya gündemle pek ilgilenmiyorum diye. Ama ne zaman kafamı çevirsem kalp krizlik bir sürü beyanatla karşılaşıyorum. Misal: "**O komünist vatan hainlerine okuma hakkı vermeyeceğiz!**" Şimdi bunun neresinden tutup sindirse insan değil mi...

• Türkiye oraya mı gidiyor, buraya mı varacak, yok efendim köprüden önce son çıkış, son duraktan önce son bilmemne falan derken geldik işte. Buyurun. Ülkenin en saygın üniversitesinin öğrencileri askeri harekatı eleştirdi diye bizzat cumhurbaşkanı tarafından vatan haini ilan edildiler. Okuma haklarının ellerinden alınmasıyla tehdit edildiler. Gözaltına alındılar, sorgulandılar falan. Ne diyor büyük lider **Robert Mugabe**? "**İfade özgürlüğü var, ama ifade ettikten sonra olacakları garanti edemem**" diyor. Koskoca Boğaziçi'ne girmişsin, ama Mugabe'yi öğrenememişsin. Yazık vallahi.

• İBB başkanı, "**metroda önceliğimiz oy aldığımız yerler**" dedi. Baya böyle ağzıyla söyledi. Bizim niye oy vermediğimiz partilere, hükümetlere vergi vermemek şeklinde bir hakkımız yok ki mademse?

• Vergi veren biz, her Allah'ın günü çocuk gibi azarlanan gene biz, ağzımızı açınca şaplağı yiyen biz, hiçbir şeye karşı çıkamadığı gibi her şeye mecburen ve de mecburiyetten uymak zorunda kalan biz... Üstüne bir de metro yapmayacaklarmış bize. Kendimi bazen yel değirmenleriyle savaşıyormuş gibi hissediyorum ciddi ciddi.

• Bursa'da belediyeye ait ekmek üreticisi **BESAŞ**, içki satan yerlere artık ekmek dağıtmama kararı almış. Yani metro falan da neymiş, adamlar ekmek vermeyecek ekmek!

• Ayın dolandırıcılık skandalı **Çiftlik Bank** olayı oldu. Herkesin dolandırıcısı da kendine tabi. Bizimkisi de böyle işte, **emmi** kılıklı bir arkadaş. "**Kaliteli dolandırıcılık**" diye bir şey var ya hani, o bu değil işte.

• Efendim sonra dendi ki Çiftlik Bank'ın kurucusu **Mehmet "the emmi" Aydın**, **Uruguay**'a kaçmış. Birkaç sene önce Türkiye'den Uruguay'a kaçmak diye bir şey vardı ya, hah işte o da bu değil. Neler oluyor arkadaş...

• Mehmet Aydın'ın karısı demiş ki, kendisi orada inşaat işine girecek demiş. İnşaat işinde **Bolivya**'da daha çok para var, benden söylemesi.

• Çiftlik Bank'ın **Beylikdüzü** şubesi soyulmuş, işletmeci "mağdurlardan şüpheleniyorum" demiş. Neresini tutsan elinde kalıyor. Böyle rezillik her memlekete nasip olmaz. İçim çekildi yemin ediyorum.

• **Ahmet Şık** ve **Murat Sabuncu** nihayet tahliye edildiler. Ne içerideyken tam tutsaktılar, ne de dışarıda tam özgür olacaklar. Büyük mahpushaneye hoşgeldiniz. Sevgiyle...

• Zuhal Olcay, Erdoğan'a hakaret ettiği gerekçesiyle 10 ay hapis cezasına çarptırıldı. Ne erteleme, ne "iyi hal"... Yılların sanatçısının kravat takıp mahkemeye geldiği için iyi hal alan çocuk tecavüzcüleri kadar değeri yok devletin gözünde. Ne desem boş, ne desem kifayetsiz...

• Hayata karşı, **Hülya Avşar**'a karşı duran **Mehmet Aslantuğ** zarifliği ile durmak lazım aslında ama olamıyor bazen.

• Mehmet Aslantuğ, zamanında **Ahmet Kaya**'yı linç etmeye çalışan "sanatçılar"a da karşı durmuştu. Bir insanın duruşu hiç mi değişmezmiş. Memhet Aslantuğ... Ecnebilerin dediği gibi; "**I see you.**"

• Ercan Yazgan hayatını kaybetti. Bir devrin efsanevi oyuncularındandı.

Eski Türkiye'nin kült dizilerinden **Bizimkiler**'in, çocukluğumuzun **Kapıcı Cafer**'iydi o. Geri geleceğin güne kadar, hoşçakal Kapıcı Cafer.

• İnternet üzerinden yayın yapan online film/dizi platformların düzenleme gündemde. Öyle kafanıza göre dizi mizi oynatamazsınız dediler. E ne de olsa patır patır adam öldürülen dizilere, "**aman Yarabbi öpüşme gerçekleşti**" diye ceza verilen bir gerçeklikte yaşıyoruz. Onçün internette de öpüşülmeyecek. Öpüşülmüş varsayacaksınız siz olacak bitecek. Hadi geçmiş olsun.

• Konuyla ilgili **RTÜK** başkanı "**internet ortamında ciddi rezaletler var**" demiş. Ne mesela? E işte öbüşüyollağrr...

• Koskoca **Doğan Medya** da satıldı. Ülke yanarken ekranlarda gebeş gebeş program sunanlara yanmam da, bu satış nedeniyle şimdi işinden olacak onlarca basın emekçisine yanarım. Anlayacağınız fil el değiştirdi, ama çimen aynı çimen.

• Memlekette ufacık tefecik iyi bir şey olsa, birileri bir şekilde dürtüp bozuyor o iyi şeyi. Misal, **Uber Taksi**. En azından kadınların büyük çoğunluğunun gönül rahatlığıyla kullandığı bir uygulamaydı, ona da saldırıldı. Yavaş yavaş "paran varsa rahat yaşarsın" devrinin de sonu geliyor haberiniz olsun.

• Bağzı **Çukur** dizisi izleyicileri, "**polisimizi kötü gösteriyorlar**" diye celalleniyormuş. Kötü gösteriyorlar dedikleri polis de bir mahalleyi kendine mesken tutmuş mafyayla mücadele ettiği için "kötü" damgası yiyor bu arada. Esas oğlana eyvallah etmediği için yani. Polösömözü kötö göstöröyorlor! Oysa polisimiz "aferin lan, ne güzel de silah kaçakçılığı yapıp her gün patır patır adam vuruyorsunuz öyle" diyecekti, yanlış oldu demek ki.

• Televizyonda bir sürü "uyuşturucu işine girmeyip silah kaçakçılığı yapan harbi mafya" dizisi var. Herkes patır patır adam vuruyor. Gerçekten. Her bölümde ortalama 30-40 figüran gidiyor heralde. Yahu savaşta o kadar zayiatlı olmayan gün vardır, napıyorsunuz olum siz?

• Dizide kurşunlar havada uçuyor, ama iş rakı sofrasına gelince, birden rakı bardakları ortalıktan kayboluveriyor. Türkiye'nin bu halleri bana 50'lerin Amerikasını hatırlatıyor.

Kölelik resmen yasaktı ama siyahlarla beyazlar otobüslerin aynı koltuklarına bile oturamıyordu. Bizde de rakı satışı henüz yasal, ama içmek çok ayıp. Noluyor sonra, koskoca **Çakırbeyli** buz yiyor.

• "**Dolar dört liraya çıktı algısı yanlış**" demişler. Yani dolar 4 lira ya, hah işte aslında dört lira değil. Her duyduğunuza inanmayın canım. Dolarınız da kusur kalsın.

• Dolar dört, Euro beş, benzin altı derken yuvarlanıp gidiyoruz. Yastık altında falan döviziniz varsa bir yerlere bağlayın da uslu dursunlar. Sizi evden atmaya falan da kalkabilirler yakında çümküüğ.

• Boşalt evi! / Sen kimsin be? / Ben yastık altındaki 3000 dolarım. Akıllı ol!

• E-Devlet uygulaması güvenli değilmiş. Vatandaşların kişisel bilgileri tehdit altındaymış. Ahahahaha... Hiç güleceğim yoktu diyeceğim ama yalan olacak.

• 300 bin dolarlık konut alan herkese şartsız **T.C. Vatandaşlığı** verilecekmiş. E biraz çalışırsanız siz bile alabilirsiniz belki.

• Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu (TESK) verilerine göre, bu yılın ilk iki ayında 20 bin 308 esnaf iflas etmiş. Ayrıca 2014'ten bu yana iflas eden esnaf sayısı da 430 bin 275'e çıkmış. Ama ortalık pek bi sakin her nedense. Kimse cinnet minnet geçirmiyor. Geçire geçire, geçirilecek cinnet de kalmadı zannımca. Halkımız onun yerine **zombi** taklidi yapıyor.

• Saadet Partisi Genel Başkanı Temel Karamollaoğlu, ısrarla sorulup durulan ittifak sorusuna "**Türkçe konuştuğum kanaatindeyim**" diye cevap vermiş. ahahahahasdfghjkļş

• İstanbul'da vapurda belediye izniyle müzik yapan gruba bir adam "**bunlar misyoner**" diyerek saldırmış. Evet haklısın. Misyoner onlar; misyonları çıldırmanın eşiğindeki insanları biraz olsun gülümsetip iyi hissettirebilmek. Yok sen illa keman yayı gibi gergin bir hayat sürmek ve ekseriyetle her şeyden ve herkesten nefret etmek istiyorsan; vapurun üst katına da çıkabilirsin.

• İçişleri Bakanı **Süleyman Soylu**, "bir hükümetin ve devletin en önemli görevi, milletine bıkkınlık vermemesidir" demiş. Bence de. Zirvede bırakmak lazım.

• Dünyanın düz olduğunu kanıtlamak için kendi ürettiği roketle kendini gökyüzüne fırlatan **Mike Hughes**, Mojave Çölüne düşerek yaralanmış. Neyse ki dünyanın tüm çatlakları buraya toplanmamış. Görüldüğü üzere, yer yer diğer memleketlere de serpiştirilmişler.

• Göbeklitepe'ye beton dökmüşler. Vallahi! Hiç boş bırakmaya gelmiyor, arkanı dönüyorsun, basıyorlar betonu yemin ediyorum. **Arkeolog Çiğdem Köksal Schmidt** de, "**benden başka kimsenin canı acımıyor mu?**" diye soruyor. Cevap veriyorum: Hayır... Gayet net.

• **Mardin Artuklu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ahmet Ağırakça** "akademisyenler için artık kep değil sarık daha uygundur" demiş ve sosyal medya hesabında anket düzenlemiş. E elbette, çıkarın artık sarıkları cübbeleri bunca yıldır sakladığınız yerlerinden değil mi ya...

• Kablo hırsızlığından yakalanan şahıs, "**asıl branşım hırsızlık değil, kadın satıcılığı**" demiş. Ha pardon o zaman ya, kelepçe falan da taktık ama... Meğer alt tarafı kadın satıyormuşsun.

• Ben olsam şu **Nilhan Osmanoğlu**'nu fazla konuşturmazdım. Maazallah sonra iktidara ortakçı çıkmaya kalkacak benden söylemesi.

• Suudi Veliaht Prensi Muhammed bin Selman, "**kadınlar peçe-çarşaf giymek zorunda değil**" demiş. Aboo... Sıkı dur 21. yüzyıl! Suudi Arabistan geliyor!

• Adnan Oktar, kendisini eleştiren Habertürk yazarı **Nagehan Alçı**'ya, "Ben senin o tombik kocandan bahsetmiyorum ki çok şey biliyorum onun hakkında" demiş. Ay durun ayol, çekirdeğimi çayımı alıp geliyorum.

• Orhan Gencebay'ın gerçek Alevilere saygısı varmış. Sertifikasını gösteren Gencebay'ın sevgisine mahzar olabilir canlar.

• Nakşibendi tarikatı lideri Bursevi, "**1986'daki uzay mekiğini biz düşürdük**" demiş. **TÜBİTAK** için yeni bir araştırma alanı daha; duayla uzay mekiği düşürme, üfürükle uzaylı korkutma.

• Kültür Bakanlığı tarafından **Çanakkale Savaşı**'nın 103. yıl dönümü için hazırlanan kamu spotunda **Mustafa Kemal Atatürk**'e yer verilmedi. Onun yerine **Nihat Hatipoğlu** ve **Yavuz Bingöl**'e yer verildi. E savaşı da evliyalar kazandı zaten, sıkıntı yok.

• **İlber Ortaylı**; "**Türkler çok eğitimli cahil bir millettir**" demiş. O eskidendi Sayın Ortaylı. Türkler artık az eğitimli, körcahil bir millet.

• Polonya da kürtaja kısıtlama getirme peşinde. Buna karşılık başta başkent **Varşova** olmak üzere birçok kentte kadınlar sokağa çıktı ve protesto yürüyüşleri düzenledi. En dikkat çekici pankartlar; "**ölü bir bebeği doğurmayacağım**" pankartları idi. Tamamen aynı sebepten dolayı çocuk yapmama kararı almış bir kadın olarak, Polonyalı kadınlara tam destek veriyorum.

• ABD'de **Vietnam Savaşı** döneminden bu yana düzenlenen en büyük silah karşıtı gösterilerden biri, **#MarchForOurLives**

yürüyüşü oldu ve yüzbinlerce insan bireysel silahlanmaya karşı tepkilerini dile getirdiler. Silahların Amerika'dan başlayarak ortadan kaldırılması lazım. Evet, en önce Amerika'nın silahsızlanması lazım.

• Bulgaristan'da köylüler beklenmedik soğuk ve kar yağışından dolayı kanatları donduğu için uçamayan leylekleri evlerine almış ve battaniyelere sarıp ısıtmışlar. Hep böyle şeyler söyüyorum, çünkü doğru: doğaya dönmeden ve "insan üstündür" egosunu yenmeden bu gezegen kurtulmayacak.

• Stephen Hawking, hayatını kaybetti. Bir yıl bile yaşamaz denilmesinin üstüne neredeyse 50 yıl daha yaşadı. Bu elli yıl içinde uzaya çıktı, dünyanın yüzü bilime dönük insanlarına her zaman ilham kaynağı oldu ve bilim dünyasına çığır açıcı pek çok katkıda bulundu. Bilim adamıydı, ateistti, feministti, her daim savaş karşıtıydı ve kara delik teorisyeniydi. Şimdi toprağın altında, yeniden karbon olacak. Küller küllere, Stephan Hawking yıldız tozuna...

• Elon Musk, **Analytica** skandalının ardından **Facebook** sayfasını kapattı. Neden bilemiyorum; şu Elon Musk beni çok kıllandırıyor. Fazla temiz. Gerçek dışı gibin.

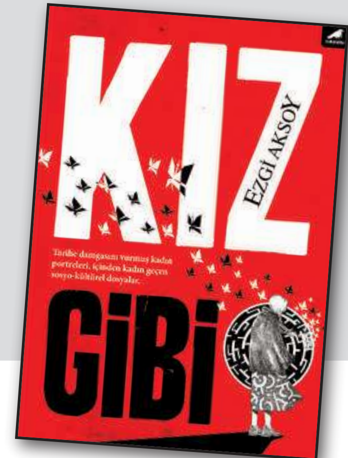

• Hayaller gündem olmadığı için açılmayan İsveç Parlamentosu, gerçekler TBMM.

• Göğüs kafesimin tam ortasında koca bir kara delik var. Onu napacağız be Sayın Hawking?

Ezgi Aksoy'un Bayan Yanı yazıları kitapçılarda!

"Kız gibi durma" diyenlere inat, kız gibi duranların, kız gibi direnenlerin hikâyesi.

Kötü Kız Berna

Ramize Erer

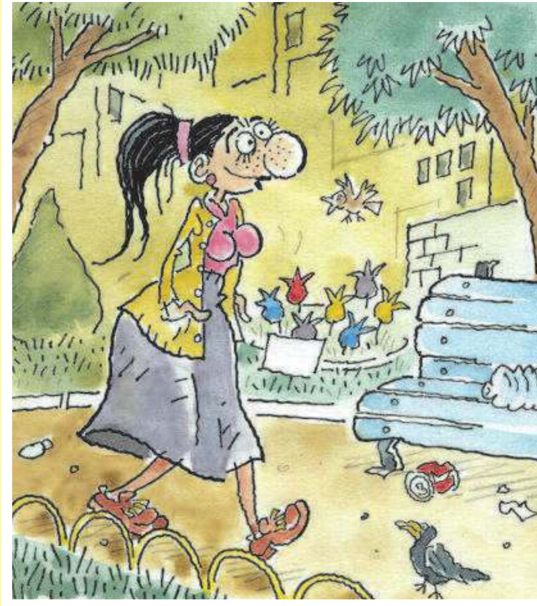
Depresyon Yemeleri

- Dilin kopsun cadaloz! Ah şimdiki devir olsaydı, daha doğmadan senin icabına bakardım ben Sıdıka... Aah, ah...

- Nası yani anne ya? Terlik yutmak suretiyle karnındayken terlikle mi dövücektin beni?

- Hayır şeyi diyorum, bazen daha yayınlanmamış dizilere kitaplara felan "yasaklansın" diyollar ya. O vakıtlar da öyle bir şey olsaydı, yetkililere gider "Böyleyken böyle efendim, ben bu kızı doğurmıyım, yerine taş doğurayım" derdim. Baksana şu dile, terlik mi yutucakmışmışım da bilmemneymiş. "Kadının asabi tansiyonu fırladı, bi susıyım, bi oturayım" yok. Car car car çene yarıştırıyo anneyle.

- Ay kıyamam tamam sustum. Kusura bakma benim de canım çok sıkkın. İleri geri konuştum ööle... Tombiğimin de tombik sigortaları attı. Gel gel...

- İstemez, sırnaşma anneye. Yalama kız! Ayrıyetten tombik de anandır. Sen kendine bak, dobo dobo yürürken ev sallanıyo. Normal insanlar gibi "Yaz geliyo, diyetimi yapayım, tişörtlere sığayım, instagramlık bir bedene ineyim" diye düşüneceğine vay memleket nereye gidiyomuş, vay barış gelsinmiş, aman kutuplaşma, aman kamplaşma, yok efendim cehalete pirim had safhada, kadına çocuğa şiddet bilmem ne. O arada bakıyosun hop, yutmuş yarım ekmeği. Hem hindi gibi düşünüyo, hem de Agop'un kazı gibi löp löp yiyiyo.

- Ay anne şefkatin ne hoş. Seni tanımasam, "Öz evladının lokmalarını sayıyo" diycem.

- Onları saymak ne mümkün Sıdıka? Tahsilim belli, en fazla bine kadar falan sayabiliyorum ben.

- Tamam sakin, daha fazla kırıcı olmayalım Safiye Saka. Ayrıca ara sıra şuurumu kaybedip yarım ekmek yiyor olmam iyi. Ehe... Ekmek bulunan yerde alkol, alkol bulunan yerde ekmek bulunmaz. Gazetede okudun bu Bursa Belediyesi'ne göre böyleymiş mesela. Babam gibi bir oturuşta yarım şişe rakı içsem daha mı iyiydi?

- Oku sen daha o gazeteleri oku... Sonra da "moralim bozuldu" diye oturup unlu mamüllerle dertleş... Peh.. Şaka bir tarafa Sıdıka, Saka Ailesi'nin sürdürülebilirliği için senin bir an önce esnaf bir koca bulmak suretiyle evlenmen gerekiyo. Karnını ve dilini içeri çek. Bu deprasyonlu hallerden de sür'atle çık kızım. Kimse evinde beş karış surat, sekiz karış kalça ve elli atmış karış dili olan bir hanım istemez.

- Doğru söylüyosun anne. Bir de "helal sertifikası" alayım diyorum kendime, gelinlik kız piyasasındaki değerim hepten artsın...

- Sen o dediklerimi yap, "Helal olsun" deyip veririm ben sana sertifikanı neyini. Safiye Saka diye atarım altına imzamı.

- E o zaman derhal uygulamaya geçelim. Bak mis gibi bahar havası ana kız çıkıp şöyle tempolu bir yürüyüş yapalım. Safiye Saqa ile yüryüş qeyfi... An itibarıyla bahar başlasın. Yürüyüşü sevdiğimiz doğrudur... Ahahahnk, hohihink...

- Nereye yürüyon kız bu mahallede? Kamyonun biri Goncagül Teyze'ne beton döktü geçen gün. Damadı koşarak kamyonu zorla durdurmuş, polis gelip zabıt tutuncaya kadar Goncagül ööle betonlar içinde duruyomuş olay yerinde. Sonra bazı asabi esnaf öncülüğünde kalabalık bir grup gelip "Mahallemizde bir şey heykeli istemiyoruz" diyerekten balyozla kadını kırmaya kalkmışlar.

- Ciddi değilsin değil mi anne? Tamam gazeteler her şeyi yazmıyo ama böyle bir şey olsa magazinle felan karıştırıp ucundan azcık yazarlar ben de duyardım herhalde. Yoksa yine "mahalledeki evlerin değeri düşüyo" diye mahallecek saklamaya mı karar verdiniz?

- Goncagül Teyzen "büyütmeyelim" dedi. Çok inatlaşırlarsa müteahhit firma bi daha beton kamyonu yollayıp üzerine ikinci katı çıkabilir diye korkuyo.

- Taksi tutup beton kamyonu trafiğini atlayarak doğrudan sahile insek, desem o da olmaz. Şu aralar Taksici Uberci gerilimi var. Ezgisu'ya bindiği taksici "İki tane de sen vur yenge, ekmekle oynuyo şerefsizler" diyerekten kıstırdığı bir Uberciyi dövdürmeye kalkmış. Uçarak sahile gitsek hava sahası açık mıdır acaba? Ama o da olmaz yukardan uçarak geçersek aşağıda bazı esnaf ve mahalle insanları "Burdan bakınca donları gözüküyo" diyerek huysuzlanabilirler, ehehe...

- Gülüyoruz da naabıcaz bilmiyorum Sıdıka. Böyle şeyleri duyduğumda hep "Öyle diildir o, kesin işin içinde başka bir iş vardır, abartmışlardır" filan diye kendimi avutmaya çalışıyorum ama aksi gibi tam da öyle çıkıyo. Ordan tereyağını uzatsana Sıdıka. Köyden Şetaret Halan yolladı, böylesi bulunmaz buralarda. Şuna baksana mis gibi kokuyo...

- Dur ben içerden reçel de getiriyim bari...

- Getir getir... Bana bak kız, mutfak dolabının altındaki plastik bidonda çizik zeytin olucak. Bi çukur kâseye koy, ondan da getir azcık...

Selam Olsun Zapt Edilemeyen Topluma

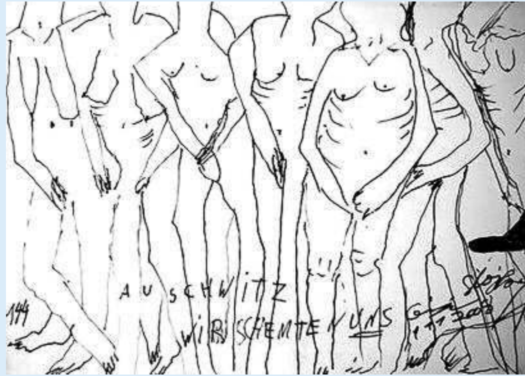

Sakız adasındayım. Yol kenarlarında sayısız, çiçek açan, narenciye ağaçlarının baş döndürücü kokuları yayılıyor. Ilık esintinin bana doğru getirdiği mis kokular arasında keyfini çıkara çıkara kahvemi içiyorum. Tam huzuru yakaladım derken içerideki televizyona, istemeden, kulak veriyorum. Kostümlü kravatlı, kabadayı tipli bir adam bar bar bağırıyor. **"Zapt edilemeyen Çingenelere bana oy vermeyi yasaklıyorum. Bu toplumdan alacağım oyları yok sayacağım. Üzgünüm ama, istekleri dışında, bu insanlardan doğan ve bu toplumla büyüyen çocuklara acıyorum. Bana oy veren tanıdığınız Çingene varsa söyleyin vermesin."** Onu dinledikçe içimdeki öfke, tsunami gibi, kabarıyor az önceki huzurum Ege'nin diplerinde yok oluyor. Soğukkanlılıkla ve ironiyle konuşan ayıs (ayı) Nea Dimokratia (Yeni Demokrasi) partisinden milletvekiliymiş. Karşına dikilip "ulan yavşak tabi ki sana ve bu söylediklerine kem küm eden partine zırnık vermeyecekler ama sen emrettiğin için değil hak etmediğiniz için." Irkçılığın sınırsız mantıksızlığı! "O toplum" dediği insanlar birkaç yıl önce bugün acıdığı çocuklardan birileriydi ve yine o toplumdan doğmuşlardı. İyi ki de doğmuşlar…

Aramızda farklı olan, başka dil konuşan, bizden farklı adet ve kültürleri olanlar var. Birçoğumuz bizden farklı olanlara acayip, mantıksız, ilkel, tehlikeli ve alt seviyede olduklarına inanıyoruz. Eminim diğer toplumlar da bizim kültürümüz, yaşam tarzımız için aynı düşünüyorlar. Bunun sebebi, bence, insanların çoğu "ötekileri" kendi inançlarına göre yargılamaları. Ama diğer kültürleri kendi kriterleriyle, tarihiyle, sosyal yaşantısıyla tanırsak saygı duyulması gereken değerli toplumlar olduklarını göreceğiz beklide. Sorun ötekileri, ki bende onlardan biriyim, alt tabakadan diye nitelemek. Çingenelerde asırlardır böyle görüldü. "Çingene hırsızdır, pistir, yüksek sesle konuşan kavgacıdır, çocuklarını yalın ayak sokağa salan, kurnaz toplum." Medeni insanların olumsuz düşünceleri….Bu yüzden ayak bastıkları her yerden kovalandı,hor görüldü, kısırlaştırıldı, sürüldü. Oradan oraya, romniler (kadınlar) rengarenk şalvarileriyle sırtlarında kopilleriyle (bebekleri) "zapt edilemeden" gezgin yaşadılar. Buna rağmen dillerini ve kültürlerini nesilden nesile aktararak korumayı başardılar dünyanın dört bir yanında. Ve ne gariptir ki uzun yıllar dağlık alanlarda, karavanlarda, yaşamalarına rağmen Çiganlar hiçbir zaman çiftçi veya Fetih olmayan tek göçebe toplumudur. Günümüzde dahi klişe ve önyargılarla damgalanıyorlar. Halbuki Çingeneler kafamızda yaratığımız imajdan çok farklılar. Onların kültürü müzik ve danstan ibaret. Çiganlar şendir, son derece dayanıklıdır, ekolojik takılırlar. Fruiyi de (altını) severler ha. Eskiden beri, ceplerinde metelik olmadığı dönemlerde, dilenirken geçinirlerken, her türlü rahatlıktan yoksun olduklarında, ayakkabısız yola çıktıklarında dişlerinde, kollarında, kulaklarında frui daima vardı. Fruisiz çıplak gibiler.

Biz Çingeneleri ne kadar tanıyoruz? Yanı başımızdalar, az ötedeler, ne kadar yabancılar? Az çok hepimiz bu "acayip" toplumun birkaç bireyini görmüşüzdür. Çingenelerle büyüdüm ben. Çocukluğumun geçtiği mahalleye "Çingene mahallesi" denirdi. Hala da öyle. Evimizin etrafındaki tüm evlerde Çingeneler kalırdı. Gündüz kadınlar biraz erzak karşılığında el falı bakarlar erkekler demircilik, sepetçilik yaparlardı. Geceleri ise, lotoyu tutturmuş gibi, alanlardaki eğlenceleriyle mahalleyi ayağa kaldırırlardı. Kadınlar, kendilerine özgü, gösterişli kıyafetleriyle, kulaklarında sallanan küpeizleriyle sabaha kadar göbek atarlardı. Annelerimiz sanıyorum onları kıskanıyorlardı. Çünkü onlar her gün eğleniyordu, sorunları yoktu, temizleyecek fazla eşyaları, okutacak çocukları yoktu. Perdesiz pencerelerinden gece hep bir arada yerde ki halılarda uyuduklarını görüyorduk. Günümüzde yaşam standartlarını düzeltmiş olsalar da gündüz kazandıkları paraları akşam harcamayı severler.Temel amaçları hayattan zevk almak, mevcut olanı tüketmek, geleceğe kayıtsız kalmak. Çingeneleri sevmemin sebeplerinde biri ve en önemlisi kültürlerinde diğer halklara karşı savaş açma fikrinin hiç olmayışı. Petrol, taş ocakları, devlet kurma gibi arzuları da yok. Demokrat ve modern insanların kültüründe olduğu gibi fazla toprak ve mal için masum insanları öldürmüyorlar insan haklarını ihlal etmiyorlar. Tarihte hakimiyet ve toprak elde edebilmek uğruna insan öldürdükleri, komşu halklara saldırdıkları, silah aldıkları görülmedi. Asırlardır savaşmak yerine kaçmayı, saklanmayı asimile olmayı tercih eden toplumdur Çiganlar. Başlarına gelen bunca felaketlerden sonra ezikliк ve korku barışçıl ve itaatkar olmalarını sağladı. Sonuç olarak hep köşede kenarda kaldılar. Yazılı bir dilleri olmadığı gibi yazılı bir tarihleri de yok. Yaşadıkları felaketler soykırımlar yazılmadı, konuşulmadı. Çingenelerin Musevilerle birlikte soykırıma uğradıklarını tarih kitapları yazmadı. Tarih sayfalarında kara yazılarla yazılması gerekirken 80li yıllara kadar hiç konuşulmadı. İnsan hayatını hiçe sayan,Hitler denen manyak 500.000 Çingene'yi imha etmiş. Naziler tarafından ırklarından dolayı yabancı ve kirli kabul edilmişler. Museviler gibi öldürüldüler, yakıldılar, kamplara gönderildiler. Ölüm kamplarına gönderilenlerin arasında 9 yaşında Ceiza Stojka adında minik bir Çingene kızı da vardı. Minnacık yüreğinde kalıcı yara izi bırakan düşmanın acımasızlığını, korkuyu, belirsizliği, felaketi yaşadı. Mucizevi bir şekilde kurtulan Ceiza 12 yaşındayken okula başladı, yazmayı öğrendi ve yazdı. Birçok dilde çevrilen "Hayatta olduğum rüya mı" adlı kitabını yazdı. Cesetler arasında büyüyen Çigan kızı, dünya turu yapan, çizgileriyle (elli yaşında kimseden yardım almayarak kendi kendine çizmeyi öğrenmiş) Nazi kamplarının korkunçluğunu anlattı. Eserlerini dört bölüme ayırarak çizdi. İlk bölümünde Nazilere yakalanmadan önce Viyana'da nasıl saklandıklarını ikincisinde Nazi kamplarını anlattı. Üçüncü ve en korkunç bölümünde korku vizyonları, dikenli tel örgüler, cesetler, duman, SS, soğuk vardı. Son bölümünde ise hayatta dönüşü çizdi. 2013 yıllında ölen Ceiza'yı saygıyla anıyorum.

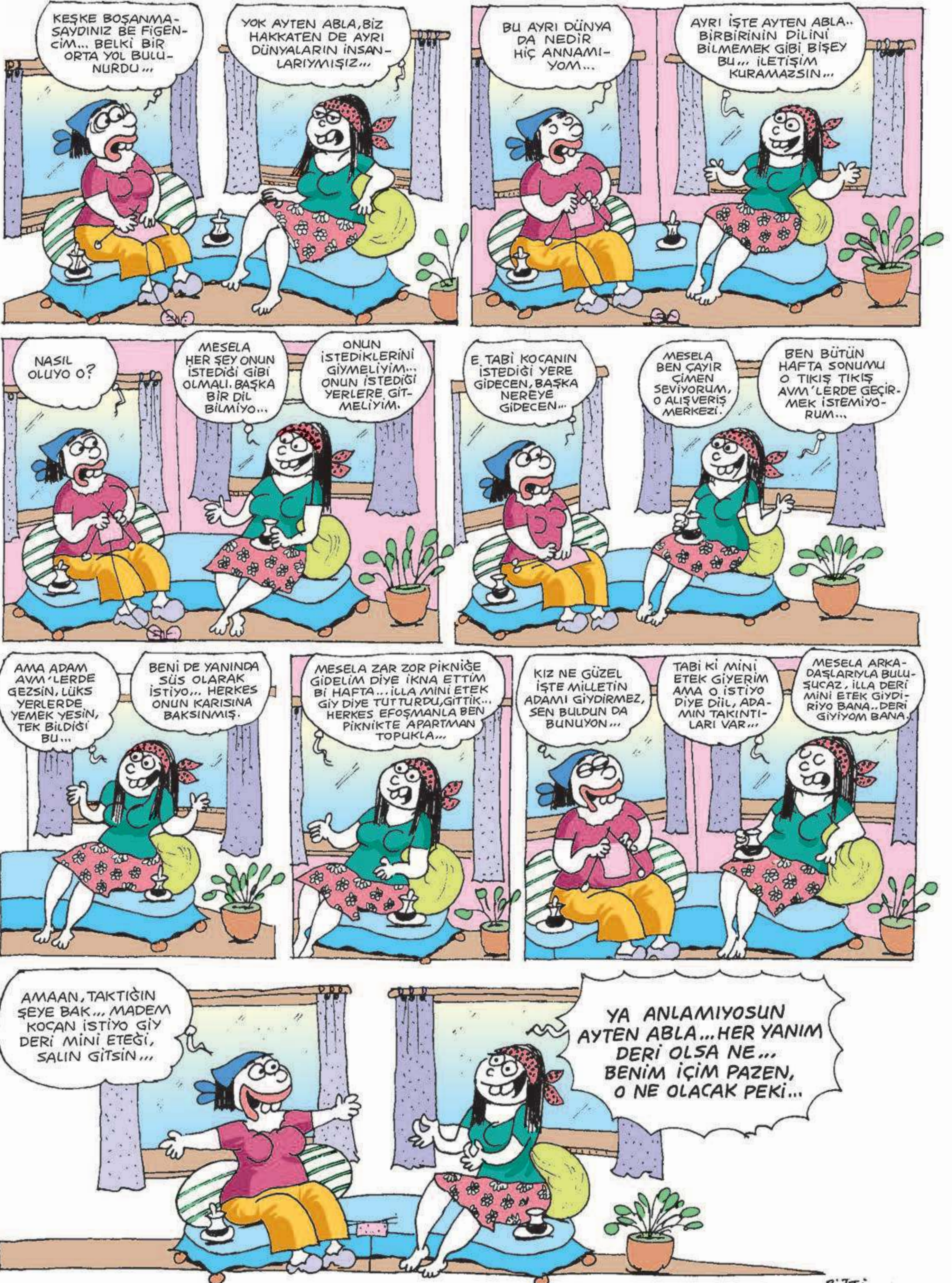

8 Nisan ise Çingeneler günü. Katsivelli (Çingene) günü, Ederlezi derken, özellikle, bu ay hiçbir güç zapt edemeyecek. Çingeneler yaşadıkları ülkenin dinini benimsiyorlar. Bizimkilerin pek camiye gittiklerini görmüyorum ama kurban bayramında en büyük koçu almak için yarıştıklarını biliyorum. Yunan Çingeneleri Ederlezi (Hıdrellezi) 23 Nisanda taptıkları Aya Yorgi gününde kutluyorlar. Nedense Çingeneler için bu aziz çok önemli. Çiganlar müzikten danstan yorulmazlar lakin bu ay darbukalar, sazlar bitkin düşecek….

Çingeneler günü ve Ederleziniz (hıdrellez) kutlu olsun "zapt edilemeyen" sevgili komşularım.

Ayrı Dünyalar

feyhan güver

Propaganda Çağı

yaseminolur@yahoo.com

YASEMİN OLUR

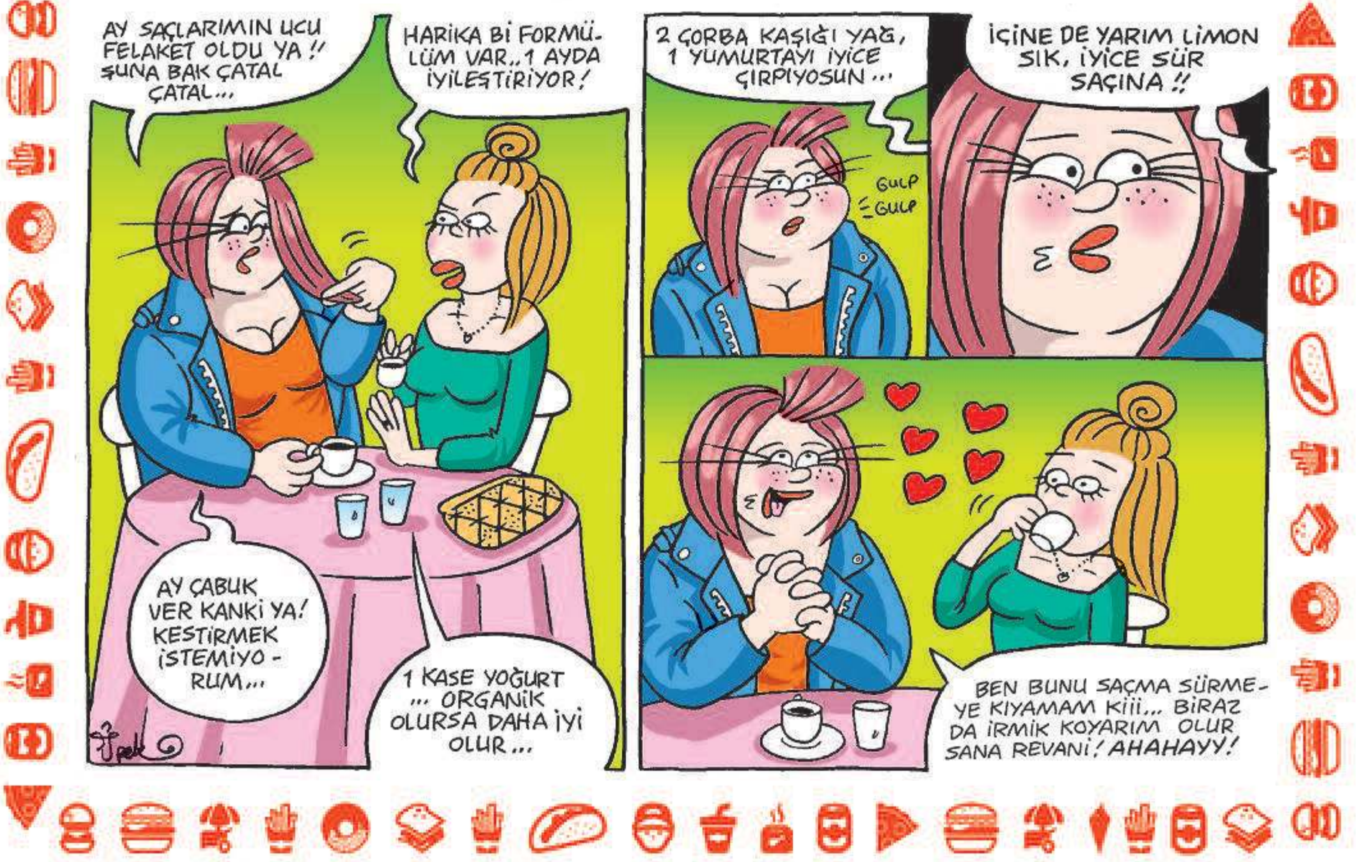
Son zamanlarda daha önce okuduğum bir kitap tekrar beni çağırdı. Arada öyle olur. Kitaplar bana fısıldar. "Çare bende. Oku beni ve huzura er." diye kıpırdanırlar. Bu sesi ne zaman duysam, bana denileni yaparım. İşte Anthony Pratkanis ve Elliot Aronson'un yazdığı Propaganda Çağı (çev. Nagihan Haliloğlu) adlı kitabı böyle bir hisle tekrar elime aldım. Kitap, toplumların "propaganda" ile nasıl yönlendirildiğini anlatan muazzam bir çalışma. Peki, neden bunu tekrar okuma hissi içime doğdu? Çünkü aklımda bir soru var ve bu beni çok meşgul ediyor. Her gün izlediklerim, okuduklarım bana çare bulmak için sorular sordurtuyor. Son zamanlardaki bir haber de kafamdaki soruları tetikledi. Bu haberden, yüzde elli engelli olan Sinem Şahin'in beş kişinin tecavüzüne uğradığını öğrendim. Sinem'in hamile olduğunu fark eden annesinin şikâyeti üzerine durum ortaya çıkmıştı. Mahkeme ise Sinem'in bağırmadığını gerekçe göstererek tecavüz sanığı beş kişiyi serbest bıraktı. Bu yaşanan ilk olay değildi. Benzeri yüzlerce olayla doluydu kafamın içi. Tecavüz var. Tecavüzcünün bahaneleri var ve mahkeme bu bahaneleri çok haklı görüyor. Hikâye hep aynı… Mesela; Diyarbakır'da 2015 yılında görülen bir davada 14 yaşındaki bir kız çocuğuna tecavüz eden 22 yaşındaki sanığa duruşmadaki saygın tutumu nedeniyle cezai indirim uygulandı. Edirne'de 2012 yılında, işitme engelli 14 yaşındaki kıza tecavüzden yargılanan 10 sanık mahkeme tarafından önce 17 ile 15 yıl arasında değişen hapis cezasına çarptırıldı. Edirne 2'nci Ağır Ceza Mahkemesi heyeti, sanıkların duruşmadaki iyi halini gözeterek cezalarda indirim yaptı. Bunlar, tarihlerini net olarak verebilmek için arama motoruna yazdığımda karşıma çıkan ilk örnekler. Yüzlercesi var. Kanıksadığımız bir durum oldu bu. Artık biliyoruz ki tecavüze uğrarsak adalet bize işlemeyecek! Hâkim, tecavüze uğradığımız için bir tür bahaneyle bizi suçlu gösterecek. Ya mini etek giymiş olacağız, ya karşımızdaki bizim eski sevgilimiz olduğu için zaten haklı olacak ya da zaten bakire olmadığımız öne sürülecek. Bizi suçlu ilan edecekler. İşte kafama takılan şey burada ortaya çıkıyor. Bütün bunlar bir tesadüf mü? Bizim başımıza nasıl bir felaket gelirse gelsin bir şekilde suçlu çıkacağımızı beyinlerimize kazımaya mı çalışıyorlar? Peki, başıma böyle bir şey gelirse ben ne yaparım? Adaleti nasıl sağlarım? Tecavüzcülerin yaptıklarının yanlarına kâr kalmasına nasıl engel olurum? Bütün bunlar bilinçli bir elin yarattığı "korku toplumu" yaratma çabalarının ürünü mü?

Kafamda bu sorularla Propaganda Çağı adlı kitaptan korkuyla ilgili bölümü açıyorum. Yazarlar özetle diyor ki: Bazen bir yönetim kendi vatandaşlarına karşı terör estirerek korku duygusunu iyice yerleştirir. Hitler Almanya'sı, Stalin'in Sovyetler Birliği, Mao'nun Kültür Devrimi, Kızıl Kmerler'in Kamboçyası, cunta altında Arjantin, Saddam Hüseyin'in Irak'ı…gibi… Kullandıkları korku yöntemleri güçlüdür. Bu yöntemler, düşüncelerimizi meseleyi dikkatlice ele almaktan uzaklaştırıp, bu korkudan kurtulma planları yapmaya iter (Yazının başında da bahsettiğim gibi. "Başıma gelirse ne yaparım?" korkusuyla çare aramak.). Özsaygıları yüksek insanları özsaygıları az insanlar gibi davranmaya itmeye çalışırlar. Tehdit edici bir durumu önlemek ya da durumu düzeltmek için yapılabilecek bir şeyleri olmadığını hissettirerek insanları alt etmeye uğraşırlar. Birçok araştırma, korku uyandırma çabasına maruz kalanların, bu tehditle başa çıkamayacaklarını anladıklarında korkuyla ilgili mesaja tepki vermediklerini ve sadece kafalarını kuma gömdüklerini ortaya koyuyor.

Bütün bunlar, içinde bulunduğumuz durumun "bilinçli" bir elle yapıldığının göstergesi değil mi? Mahkemeler bize tecavüz edenleri ödüllendirerek bizi sindirmeye çalışmıyor mu? Bizi sindirmeye ve istedikleri gibi insanlar olmamız için yönlendirmeye çalışıyorlar. "Suçluluk hissi sattırır" diyor kitapta. Bu ikna dolu hayatın ebeveynler, öğretmenler, din adamları, yardım kurumları ve hayat sigortası acenteleri tarafından neredeyse içgüdüsel olarak kavranmış gerçeklerden biri olduğu anlatılıyor. Ama suçluluk hissi, yapılan bir kötülükten sorumlu olduğumuz hissi, kurabiye ve hayat sigortasından başka şeyler satmak için de kullanılıyor (Bizi korkutan partiye oy vermek gibi. Onların yanında olursak bizi de aralarına alıp koruyacaklardır.). Sosyal psikologlar Saul Kassin ve Katherine Kiechel'in gösterdiği gibi suçluluk duygusu, işlemediğiniz bir suçu itiraf etmenizi bile sağlayabilir. Otobüste tecavüze uğrayan bir kadının verdiği röportajda "mini etek de giymemiştim" demesi bunun bir örneği değil mi?

> **"Tehdit edici bir durumu önlemek ya da durumu düzeltmek için yapılabilecek bir şeyleri olmadığını hissettirerek insanları alt etmeye uğraşırlar."**

Propaganda Çağı adlı kitap korkuya dayalı çağrının işleyişini şöyle anlatıyor: Alıcının dikkati ilk önce bu acı verici korkuya odaklanır. Böyle korkmuş haldeyken bu korkudan kurtulmaktan başka bir şey düşünmek zordur. Sonra propagandacı bu korkudan kurtulmak için bir yol sunar. (mini etek giyme; gece geç vakitte sokakta gezme; tecavüz sonucu hamile kalırsan doğur, gerekirse çocuğa devlet bakar, zaten devlete asker, işçi lazım…) Bu da propagandacının baştan beri yapmanızı istediği şeydir. İşte kendi istedikleri gibi bir toplum yaratmanın yolu… Sizi korkutup yıldırmak, susturmak… Zaman zaman dayatılan bu korkuya kapılır gibi olduğumu hissediyorum. Başıma gelirse ben ne yaparım? Bir kızım var, ona zarar veren olursa adaleti nasıl sağlarım? Çareyi yapılanlara karşı susmamakta buluyorum. Elimden gelen şey yazmak. Yazmak ve paylaşmak. Benim bağırma yöntemim bu... Bu da bana çocukluğumdan bir eylemi hatırlatıyor. Ben küçükken akşamları ışıkları yakıp söndürerek bir şeyleri protesto ediyorduk. Bana oyun gibi geliyordu ama haberlerde her akşam annemlerle izliyordum. Koca koca insanlar meydanlarda bağırıyordu: "Susma, sustukça sıra sana gelecek!"

Hangi Ben?...

Köpükler beyaz beyaz
Kıyıya çarpıp yok oluyor
Dalgalar
Kıyıya vurdukça
Ve dalgaların
Parçalanma sesleri
Hatırlattıkça
Ve deniz çekildikçe
Kayalar tek başına
Terk edilmiş ve masum
Yosunlara bulanmış
Deniz uzaklaştıkça
Dalgalar kaybolmuş
Ve ben
Sessizce izlerken
Giden dalgaları
Yalnızlaşan kayaları
Ve ben
Bende kayboldukça
Dalgalar
Kayalar
Çocukluğun
Gençliğin
Ankara, İstanbul
Türkiye...
Parçalanmış dizlerim
Dizlerimde kanlar
Oluk oluk
İçimdekileri
Bastırdıkça…

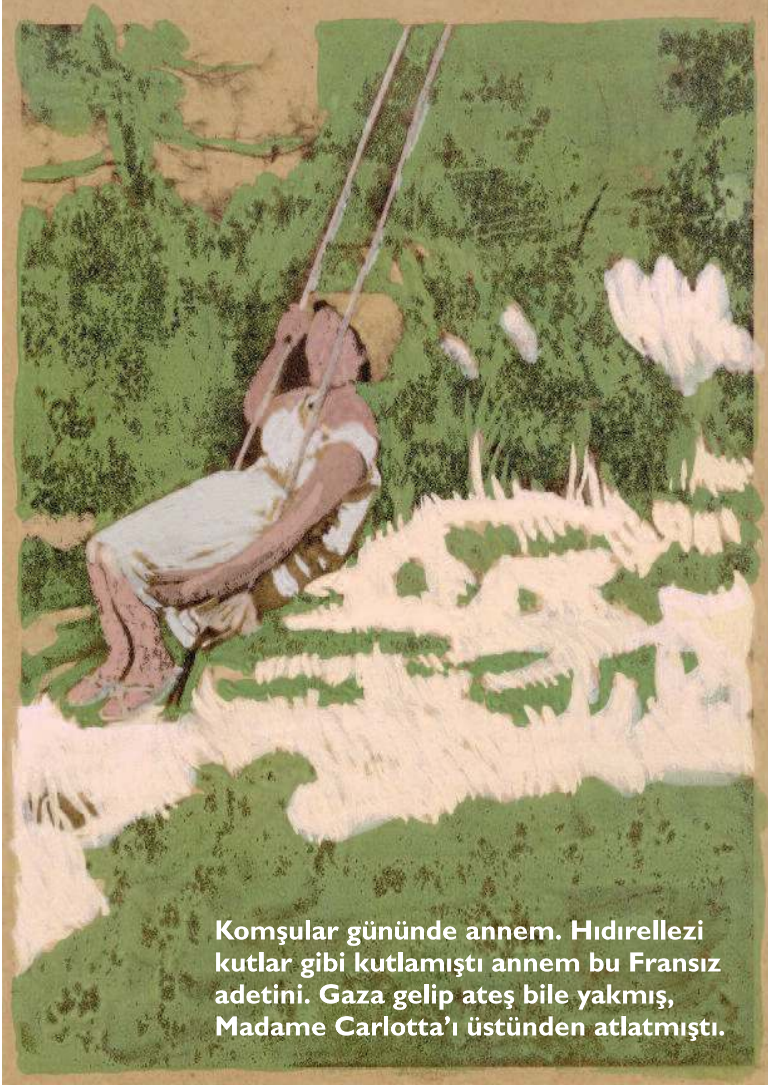
Tüm kırgınlıklar bir anda onarılabilir mi?
Paramparça olmuş benliğin bir anda bütünleşebilir mi?
Bir anda bütünlüğün yerle bir olabilir mi?
İçe içe batan bıçaklar bir anda durabilir mi?
Bir bavula sığdırmışken bütün güvensizliklerini…
Bir bavul, hayal kırıklıkları, duygular yumak olmuş…
Söylesenize bana nasıl olur da, bir anda esen rüzgar dağıtabilir tüm acıları
Bir istasyon kapısından çıktığınızda
Tüm bedeninizi ürperten rüzgarla…
Söylesenize bana nasıl olur da, bir anda esen rüzgar mutlulukla doldurur acıyla yoğrulmuş benliğinizi...
Yanıt verebilir misiniz bana?
Ben kendime bile anlatamazken…
Kalakalmışken..
Anlatmak o kadar zor ki...

Gölgeler yarattım
Gölgelerle oynadım
Gölgelerle konuştum
Gölgelere sığındım
Gölgeler gerçekleri gölgeledikçe
Dalgalar sahile vurdukça
Bilmekten korktuğum
Bilmediğim gibi olduğum
Oldukça unuttuğum
Unuttukça boğuldum
Kayalardan bağıran martılar
Boğuldukça
Ben
Gölge
Gerçek
Dalgalar
Kim
Kadın
Hangi Kadın
Kayalıklar
Yarattığım
Olmak istediğim
Çığlık çığlığa martılar
Oldurulduğum
Olmadığım
Olacağım
Kim
Ben
Hangi sen?

Annem, ben ve teyze kızı. Babasızlığımı hissetmemem için, annem hep birilerini sokardı fotoğraflara. Yalnızlığımı hissetmemek için, etrafımızı kalabalıklaştırırdı.

O sabah fotoğrafçı dükkanından çıkarken annem sessizliğini bozmuş elini sırtıma koyup kendinin bile zor duyacağı bir sesle özür diler gibi şöyle fısıldamıştı. "Artık kimse sana acıyamayacak kızım. Hiç kimse!!" Ağzından dökülen sözler sokağın gürültüsüne karışırken, benim de içime işlemişti. Acınacak durumda olmak ne kötü, insanı nasıda dilencileştiren bir duygu idi. Bunu en iyi annem bilirdi. Acımanın, bir dilenciye sadaka vermekten farkı yoktu. Verdikçe rahatlar, acıdıkça hafiflerdiniz... Foto Veli üstümdeyken, annemin dışarda acımasızca ölüm sessizliğine bürünmesi belki de bundandı. Ana kız kolkola, sanki hastahaneden yeni çımış gibi bir duygu ile önümüzde uzanan Akyol caddesinden, titreyen bacaklarımla yavaşça evimize, Zümrüt apartmanına yürürken, gökyüzünde martılar çığlıklar atarak daireler çiziyorlardı. Her çığlıkta, sanki beni teselli etmek ister gibi annemin sözlerini tekrarlıyorlardı. "Artık kimse sana acıyamaycak küçük kız, hiç kimse.." Çığlıkları havada önce, uzaktan gelen vapur düdüklerine, sonra da şehrin gürültüsüne karışıp eriyordu.

Komşular gününde annem. Hıdırellezi kutlar gibi kutlamıştı annem bu Fransız adetini. Gaza gelip ateş bile yakmış, Madame Carlotta'ı üstünden atlatmıştı.

Babamın yokluğunda apartman sakinleri durumu anlamış, bize acıyıp kapıcı dairesinde kalmamıza izin vermişlerdi. Bu o kadar kolay olmamıştı. Durumumuzun ele alındığı apartman toplantısında 7 numara Şair Nurgül'ün annemi savunan bir konuşma yapması gerekecekti. 6 numara sosyolog beyin sevgilisi balerin Oya, Nurgül'ün feminist manifestosunu ayakta alkışlamıştı. 3 numara gay ressam Gökhan, başını düşünceli düşünceli sallayıp onaylamıştı bütün konuşmayı. 10 numara müteahhit Suphi Bey, "Hayır, kadından kapıcı olmaaaz" diyerek diretiyordu. Sonra da sırtını bize dönüp muhteşem boğaz manzaralı penceresinden dışarıya bakıp ekliyordu. "Acımayacaksın... Acırsan, acınacak duruma düşersin."

Kızartma kokularının açık mutfak pencerelerinden sokağa yayıldığı yaz akşamlarından. Annem ve Cihangirli diğer kapıcı karıları kapı önlerinde, gece yarılarına kadar oturur, konuşurlardı.

Madame Carlotta ve kızı Camille

Evet, ben de o toplantıdaydım. 5 numarada oturan bir Fransız okulunda edebiyat öğretmeni olan Madame Carlotta ve konsolosluk görevlisi Mösyö Pierre'e, Nurgül'ün etkileyici konuşmasını çeviriyordum. Sular seller gibi Fransızca konuştuğumu söylememiştim değil mi?.. Fransız okulu mezun balerin Oya da sizin gibi şaşırıp kalmıştı o gece. Aksansız Fransızcamı duyunca. Gay ressam Gökhan bütün alaycılığıyla "Ayol bu kapıcı kızı değil, sanki Fransız Konsolosu'nun kızı" demişti bir kahkaha atarak. Dikra'ların evine davet edilmem de, Foto Veli'nin beni farketmesi de hep mükemmel konuştuğum Fransızcam sayesinde olmuştu. Hatta yıllar sonra Teoman ile karşılaşmam bile. Fransızcayı nasıl mı öğrendim. Çevirmenliğini yaptığım 5 numaranın hiç konuşmayan kızları Camille sayesinde...

SÜRECEK

feyhan güver

EVLİLİK KONUSU...

Amaan yalan dünya"cılar...

Onsuz olamayanlar...

Sabırsızlar...

Ağzı yananlar...

bengisu akyürek

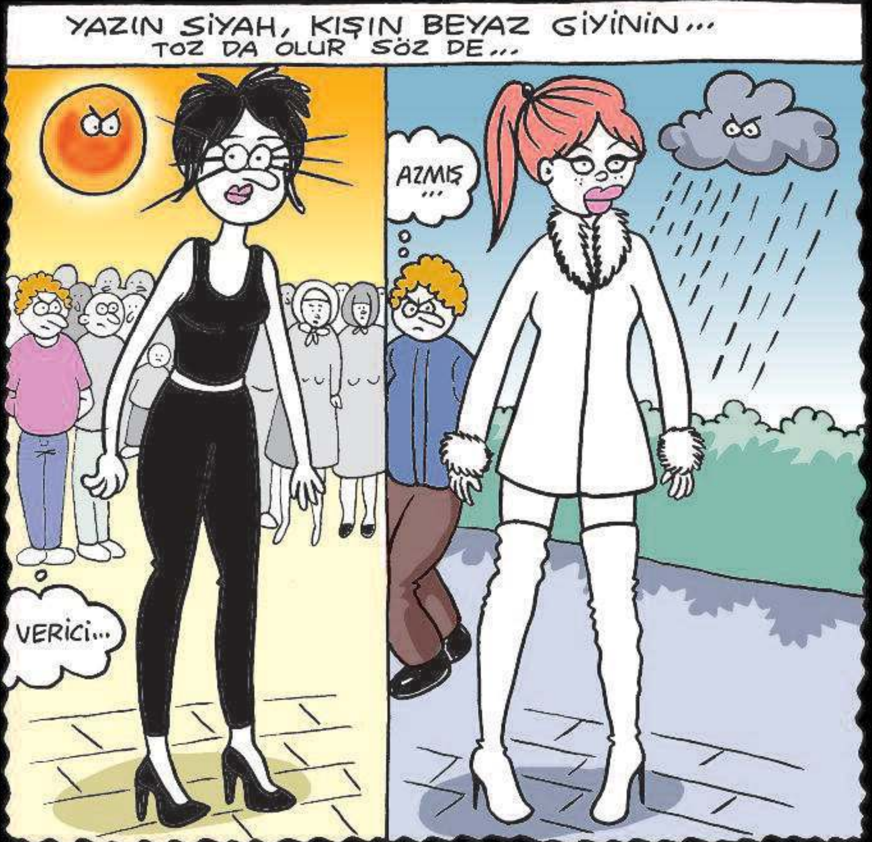

MARJİNAL OLMA REHBERİ

Marjinal olmak hiç sandığınız kadar zor değil!.. Siz de kalabalıklar içinden sıyrılmak, sürüden ayrılmak, sivrilmek istiyorsanız bu 5 madde yolunuzu aydınlatacaktır.

Zor değilmiş değil mi? Artık siz de evdeki imkanlarınızla tek kuruş ödemeden marjinal olabilirsiniz. Tüm gözler üzerinizde olacak, farkedileceksiniz.. Marjinale dili dönmeyip hatta bu kelimeyi bilmeyip size deli, kudurmuş vs. diyenler olacaktır, aldırmayın.. Yaşasın marjinal olma hakkı!!

EX'TENTANELER

raziyeicoglu@gmail.com

● EX'ine dönmek yerine **özüne** dönmeye ne dersin Acaba?

● Sevgili arayanlara **"Eşsiz bir EX bulun"** derken benzersizlik derecesi değil, karısı kocası olmayan demek istenmiştir...

● EX evliliğin ömür sürecinde üst zaman ölçüsü birimi Kaynana ve alt zaman birimciği Başka Kadındı...

● Bütün EX ilişkiler **"her şeyi hak ediyorsun, sana lâyık değilim"** ile başlar. **"hiç bir şeyi hak etmiyorsun, bana lâyık değilsin"** ile biter...

● Alçak gönüllülük diye bir şey varsa, EX'ler alçak olmaya gönüllüdür...

● EX Kaynananın ev ziyaretlerinde, ailesinden birileri

ile aynı asansörde bakışırsam sinirlerime hakim olamam, kendimi zaptedemem de tekme tokat girerim, eltinin, görümcenin, kayınçonun, eniştenin ve hatta EX'in saçını başını yolarım diye yıllarca yedi kat merdivenleri **"spor olur"** bahanesi ile yürüyerek çıkıp indim... *R-1 1*

● EX'ler ıssız ortamlarda evlenme teklif ederler, halka açık yerlerde ayrılırlar...

● **"EX çirkinse aldatılma şansın düşüktür"**... savına hiç itibar etmedim... Olsa olsa aldatıldığımı anlama olasılığım düşüktü.

● EX'siz **hava sahası** oluşturulmalı ..

● EX, içinde bulunduğu evlilikten çok **ergen** ayrıldı...

● **"Kendini sev"** diyor meditasyon tekniği... Kendimi bile kendim sevmek zaten EX ile birlikteliğimde yaptığım şey...

● Kafayı yastığa koyar koymaz uyumak ne demek ki, EX yatağa uyuyarak gidiyordu...

● Evlenmeden önce **"ah bir evlensek de, rahat etsek, dışarılarda buluşmaktan kurtulsak"** evlendikten sonra, **"her hafta sonu, özel gün, tatil günleri beraber anneme gitsek"** evliliği eskitince de **"başka kadına gidiyorum"** diyen EX'in meğerse hep bir **gideri** varmış...

● EX'leri affedenler, diğer bütün sevgililere ve sevgilere zarar vermiş olur...

● EX'in **"hayat kısa"** deyip karısından kurtulmasını anlıyorum da, tekrar başka bir kadına ömrünü bağlayarak hayatı nasıl uzattığını anlayamıyorum...

● **"EX'i bu kadar güldürmeseydin, hayatını eğlenceli hale getirmeseydin, daha önce giderdi"** diye yine bunun suçunu da bana atanlara göre, hayatımı çarçur ettiği yetmemiş, sermayenin sermaye olduğu yıllarda sermayeyi de EX'e yüklemişim…

● **"Takma kafana"** dediği, kafama takılacak her ne varsa EX kendisi yaptı...

● EX'ten sonra **"bak buraya yazıyorum, o dönecek"** diyenlerin oraya buraya yazdıklarını silmekten kendim kendi **EX'Ten Taneler**'imi yazamaz oldum...

● Evlilik materyalleri; çift kişilik yatak, çift kişilik oda, çift kişilik nevresim ve **çift kişilikli EX**...

● Bir EX'in ikinci kadını olanlar, fark edemedikleri ters özeleştiri güdüsü ile ikinci kadınlara daha çok tepkililer…

• **Dikkat.!** EX'lerle döğüşürken, EX'lere dönüşebilirsin tehlikesi...

● **Apartman silen kadının su alırken bitmek tükenmek bilmeyen ters psikoloji seansları…** EX Seans çabuk bitsin diye dolu bir bidon su bulunduruyorum ki, hemen konuyu açmadan suyu verip kapıyı kapatıyorum.

● **EX'inizi 5 yıl sonra hayalen nerede görüyorsunuz?** Hâlâ klozette otururken görüyorum... *RE- 2*

Raziye İçoğlu

PAPARAZZİYE
LİNK TEPİK

● **Şiddetçi kocaya göre varoluş felsefesi;** "Dövüyorum öyleyse varım"...

● Herhangi bir diyet yapamayacak kadar fakirim...

● Bülbül'ü altın kafese koysalar, **"buraya nasıl kadın atarım"** der...

● Gelinimin gelini görümcesine **"ayy kimseye sormaya gerek yok ki, sana mı sorcam gugle denen bişey var. Bakıyosun, tıklıyosun, soruyosun söylüyooo"** diye meydan okurken, baş görümce makamı olarak arama motorunun altında ezilmiş kadar yenik düştüğüm andır...

● **Traş Jilet Reklâmı Derki;** "Türkiye'de Erkeklerin Sakalı Bakır Teli Kadar Serttir."... Altın, Gümüş, Bronz, Krom tel gibi diğer kaliteli kıllar hangi ülkelere verildi ACABA?

● Market kasasında **"şu ürün indirimde almak ister misiniz?"** dendiğinde hepimiz kasiyere bahaneler uydurarak **"yok yengen almış, yok evde var, yok dönerken sonra alırım"** diye utanarak açıklama yapmak zorunda hissediyoruz.

● Gece uykudan uyanıp telefonumdaki gönderilere değil, penceremi açıp sokağa gönderilenlere bakıyorum...

● Lodosun faydaları sorulsa, ilkokulda olsam; **"Doğalgaz faturası çok az geliyoo örtmenim"** derim.

● Her seferinde son model arabasına atlamış şehir turu yapmış kişi duygusundan daha ötesini yaşadığım overlok in tam pedalına bastım ki, sokağımda baharın müjdesici **"ayağımıza geldi"** hoparlör ses ile dünyadan mahalleye indim...

● Her ilerleyen günde Şiddete, Tacize, İstismara da zam geliyor. Dayağı bile zamlı yiyoruz...

● Tanımlayamayan **öbür dünya**ya

vardık, **über dünya**ya ulaşamadık...

● **"Ben eskiden zayıftım, şimdi şişmanım"** hikâyeleri hiç dinlenmez, hiç itibar görmez. Ama bunun yanı sıra **"ben önceden çok şişmandım, şimdi zayıfım"** hikâyeleri bütün çevreyi başına toplar. Soru cevap şekli ile fotoğraflı, görselli uzun bir muhabbet açılır...

● Yabancı filmde masada markası karartılmamış kocakola şişesi görünce sanki tanıdık biri yabancı filmde rol almış gibi sanıyoruz...

● Annem Tv'de doktor programından seyrettiklerini "**doktor bana dedi ki"** diye başlayan cümlelerle anlatıyor. Nedenini çözdüğüm konuşma zincirindeki savunması; **"Çünkü gittiğim doktor suratıma bile bakmıyor, ama teveye çıkınca daha çok ilgileniyorlar"**...

● **"Dergiye işimi yolladım ohh"** değil de, **"işimi yollarken akşama yemeğim varsa ohh"** demekten sıyrılamayan bir ev kadınıyım...

● **Gece hayatı**m var, ama dışarıda değil bir tek başıma, evde çalışma masasında, gece lambası altında, sabahlamalı çalışmalı...

● İcat çıkarmaktan yaptığı işi bitiremeyen babam bir işi yaparken aralarda işi çabuklaştırmak adına icatlar yaratır ve iş daha da uzar, ürün ziyan olur. Halbuki başladığı teknikte bitirse daha kolay olacaktır...

● **Sokakta kulağıma çarpanlar; "Tabureler falan var, gidip bakak mı?"** dedi. Yerleri silen kebapçı arkadaşı **"hee iş çıkışı bakak"** dedi. Elbette aynı dili konuşmazsan olmaz. **"Bakalım"** desen o senin en iyi arkadaşın olamaz...

● **Zehir – panzehir** aynı şeydir, ama sırası önemlidir. Yanlış sıra ile alırsan yok olursun...

● Bazı insanlar var ki her kelimeyi yanlış söylüyor, ama **"şarj"** kelimesini doğru söylüyor.

● Ve ne yazıktır ki düşmanlarımıza daha çok güveniyoruz, sağ gösterip sol vururlar, hep vururlar...

● Her yere şifre yazmaktan, herkesin 5-10 parmak daktilo sekreterliği gelişti.

● Çocukken gece **"Booozaağğğ"** diye bağırarak boza satanların aslında hırsız olduğuna inandırılmıştık mahallecek. Geçen gece eve gelirken bozacı ile yanyana yürümeyeyim diye çabaladığım adımlarımı arabaların geçtiği yola kırmışım ki, akıllı telefonu ile Feyzbuukuna bakan bozacı **"Araba Geliyooo Dikkat.! Apla"** diye ezilmekten kurtardı. Hırsız imajını kafamdan çıkarıp atarak, neredeyse **"Ekle Beni Faceden"** diyecektim...

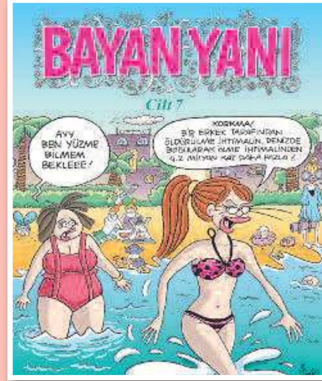
● **"Parmak izim çıkmasın"** derken, şimdi bütün cihazlar parmak izi dolu ve parmak izin olmadan cihazın bile seni tanımıyor...

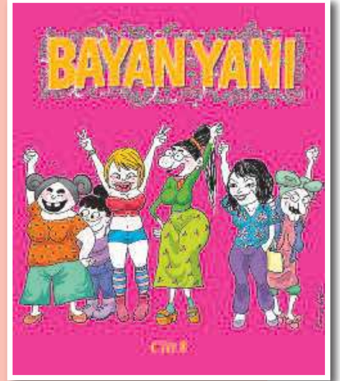
● Mahallesindeki artist muhitte görünüyorsa, oynadığı dizi filmden senaryo gereği birkaç bölüm sonra, ölerek ayrılacaktır...

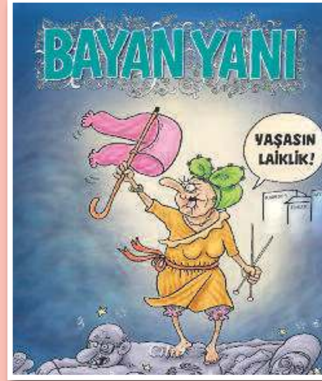
● Filmlerde adam, alçılı, mumya gibi, hastanede yatıyor. Kadın gelip dudaklarından öpüyor, adam son nefes, **"iyiyim meraklanma"** diyor... Normalinde mumyalıyım demez kalkar, suçlayarak kadını döver... Ve ancak altına sürgü koyarsın o adamın...

● Cemrenin bile düşmek için toprak bulamadığı, Kentsel dönüşüm yüzünden iyice dip dipe olan binalarda daralan bakış açımız ile herkes birbirinin manzarası ve hepimiz ev gözetler olduk... Bari, balkonlarımızı falan hurdalığa çevirmeyelim ki karşı evden ev gibi ev görünsün...

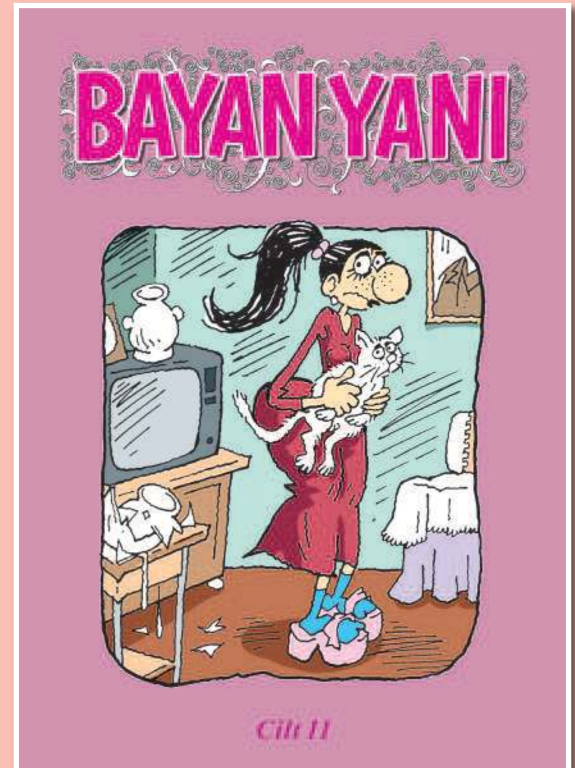
Bayan Yanı ciltleri tüm satış noktalarında

Pekin'den Anadolu kadınlarına mektup…

ÖZLEM ÖZDEMİR
info@ozlemozdemir.net / twitter @ozlemozdemir

Bazen o kadar çok şey hissedersin ki, kelimeler aklının içinde savaşıyor gibidir. Size de oluyor mu? İşte yine hislerim kalbime sığamadığı için, yüreğimin sıkıştığı bir gece ve günün sabahı daha… Çok uzaklarda bu yürek sıkışması sanki daha mı acı veriyor? Bilmiyorum ama bana öyle geliyor.

Uzun zamandır öncü kadınların portrelerini yazıyorum. Çok yakında sürprizim de olacak, hele döneyim! O kadınların hayatlarının içinde dolaşırken öğrendiklerim beni çoğu zaman büyük bir hayranlıkla baş başa bıraktı. Bizim bugün sahip olduklarımızın onda birine sahip değillerdi ama bence bizim bugün sahip olmadığımız birkaç özelliğe sahiplerdi: Azim, inanç ve ideal gibi…

Yazarım diye benden yıllar önce Osmanlı'nın bitişine ve Cumhuriyet'in kurulduğu yıllara denk gelmiş ve hem kendi hem ailesi bu değişime ayak uydurmasını bilmiş bir kadının yaşam öyküsünü bitirdim az önce. Tam yüreğim sıkışırken, tutundum ona adeta... Ve düşündüm, onca acıya, zorluğa rağmen direnmiş, vazgeçmemiş bu esaslı kadından senin neyin eksik?

O nedenle bir değişiklik yapıp bu kez bir kadının hayatını değil, kendi içimden geçenleri anlatayım istiyorum. Hislerimi içimden çıkarmalıyım. Çünkü çok uzaktayım…

Dünyanın bir ucu denir ya, gerçekten de dünyanın bir ucu bana göre. Yeni dünyanın muhtemel lideri, 5 bin küsur yıllık tarihi ile herkesin dikkatle izlediği ve merak ettiği Çin'deyim. İş icabı 1 yıl için Çin'in başkenti Pekin'e geldim. Ve buradaki beşinci ayımı doldurmuş bulunuyorum. Döndüğümde buradaki deneyimimi, günümüzün mecburi hissi "gitmek" ile birleştirerek daha ayrıntılı olarak yazacağım, bir kitap mı uzun bir günce mi olur henüz bilmiyorum. O nedenle şimdilik çok ayrıntıya girmiyorum.

Her şeyden önce, bambaşka bir deneyim olduğunu söylemeliyim. Buraya gelmeden önce beş altı Batı ülkesine gitmiştim. Her ne kadar aksi yönde hamleler ile Doğu'ya doğru götürülse de ben Türkiye'nin Batı'ya dönük yüzünü bilen ve sevenlerden biriydim. Benim için Doğu ya da Asya diyelim, uzaktan bildiğim bir kültürden ibaretti, doğrusu ziyaret listemde de en başlarda yer almıyordu. O nedenle özellikle ilk 1 ay kelimenin tam anlamıyla bir kültür şoku yaşadığımı itiraf ediyorum. Her şey o kadar başka ki, Çin'e turist olarak seyahat edenler bile bunu anlayamaz iddia ediyorum. Pekin ise bana Ankara'yı hatırlatıyor, bütün başkentler sanki böyle mi Özlem diye kendime söyleniyorum ama bence çok benziyor. Bilmiyorum, belki de deniz olmayan her yer bana aynı duyguyu veriyordur. Denizi ne çok özledim!

Ben Kurtuluş Savaşı'nı veren Anadolu'ya inanıyorum

Özlemekten laf açılmışken, bakalım seni özleyecek miyim İstanbul diye sormuştum denize doğru bakarak Bebek'te, havaalanına yönelmeden evvel, sevdiğim adamla vedalaşmanın hüznü ve bilmediğim bir ülkeye gitmenin tarifsiz heyecanı içinde… İzmir'i kesinlikle daha çok özledim ama İstanbul'u da özlemedim dersem yalan olur. Boğaziçi özlenmez mi sahiden? Örneğin; Boğaz'ın dibinde, martılar tepende uçuşurken, çıtır çıtır simit eşliğinde, misler gibi Ezine peynir, domates, biber, simsiyah zeytin ve düşüncesi bile şu an ağzımı sulandıran iki yumurtalı ama mutlaka sulu domatesle yapılmış menemen ve demlikten demli çay ile kahvaltı etmek için gün sayıyorum. Döner dönmez ilk iş ve sanırım sonra bir süre her sabah böyle kahvaltılar yapacağım doya doya… Akşamüstleri rakısı içeceğim çok özlediğim dostlarımla… Dostlarımı da özledim!

Hem biliyor musunuz, ben uzaktayken evlat gibi sevdiğim, ilk hayvanım, kedimi kaybettim. Bütün gün avaz avaz ağlayıp da acımı dindiremedim, uzakta kayıp ne çok koyuyor insana bilseniz… Ondan beridir her gün ben buradayken sevdiğim kimseye bir şey olmasın diye dua edip duruyorum. Zaten ben adımdandır mıdır bilmem, hep özleyen biriyim. Uzakta olunca ise ne özlemek ne özlemek… Velhasıl, özlüyor insan. Eğer köksüz değilse, eğer yaşadığı ülkeyle ilişkisi sona ermediyse, öyle böyle değil, epey özlüyor…

Biliyorum, her gün bir ülkenin değil bir yıl belki on yılda yaşamadığı gündemiyle yorgunluktan da öte yaşadıklarımız… Ben de çok bunalmıştım, çok yılmıştım, çok usanmıştım. Ne ülkeye ne hayata dair umudumun hiç kalmadığı günler ve geceler atlattım. Ülkemiz öyle bir noktaya geldi ki, bölünmelerden bölünme beğenin, o derece!

Neyse efendim, tüm bu umutsuzluk ve çaresizlik içinde, ne olacağını ve ne hissedeceğimi bilmeden hayatımın en büyük macerasına atıldım ve işte 5 aydır buradayım… Dönene dek cebime daha pek çok deneyim dolacak ama şimdilik sadece şunu söyleyebilirim: Hiçbir yer insanın kendi ülkesi gibi değil ve olması da çok zor. Yani gitmek, öyle söylendiği kadar kolay değil… Üstelik ben gitmek zorunda kalmadım, burada iyi şartlarda iyi bir işe sahibim, Türk olarak aşağılanmadığım gibi yabancılara fazlaca saygılı davranılan bir ülkedeyim, yeni şeyler öğreniyorum vb. Herkesin gitmek istediği bir dönemde şimdilik bunu belirtmek istedim. Aynı dili konuşamadan, bir kerahat vakti dostunla bir duble rakı yudumlamadan, bir demli çay ile dumanı üzerinde poğaça ile güne başlamadan yaşamak, öyle söylemek kadar kolay değilmiş. Hastalandığınızda bir çorba yapanınızın olmayışı da düşündüğünüzden çok daha can yakıcı diyebilirim...

Biliyorum memlekette işler her gün daha da zorlaşıyor. Gelecek; değil ümit vermek, endişeyle uyutmuyor epeydir. Sadece uzakta da pek farklı hissedilmiyor, öyle söyleyebilirim. Tabii bu yazdığım gibi, ülkesiyle ilişkisi bitmemişler için böyle, ben ülkemi çok seviyorum! Ve umut insanda, umut bizde diyerek, hâlâ ülkesini seven "bize" inanmak istiyorum. Başka ülke yok, gidilen her yerde en iyi şartlarda bile misafiriz işte. Ben Kurtuluş Savaşı'nı veren Anadolu'ya inanıyorum. Ben hem cephede hem gerisinde ve her aşamada didinen kadınlarımıza inanıyorum. Biz o kadınların torunları değil miyiz? Mustafa Kemal Atatürk yok bu sefer ama biz onun yarattığı Cumhuriyet'in eseri değil miyiz? Boşuna mı demiş Ata, "Benim naçiz vücudum elbet bir gün toprak olacaktır. Fakat Türkiye Cumhuriyet ilelebet payidar kalacaktır!" diye? Yapabiliriz, reçetemiz hazır. Tek yapmamız gereken ipe sapa gelmez ideolojik kavgaları bırakıp, yine bir bütün olmak ve kendi emelleri için yurdumuzu paramparça etmek isteyen iç ve dış güçlere karşı ayağa kalkmak. Biz Cumhuriyet'in mirasçılarıyız ve Atatürk'ün kızlarına yakışanı yapmalıyız! Anadolu kadını kendisini ve ülkesini ne emperyalizme ne yobaza teslim edecektir, kendine inancını sakladığı sandığından çıkarsın yeter… Pekin'den döndüğümde birlikte devam edeceğiz mücadeleye, bir süre müsaadenizle…

Bay Sinirli

feyhan güver

PERİ MUZAFFER

ORTA DOĞUDA SIRADAN BİR GÜN...

YAZ- ÇİZ: MERYEM ÇİMEN KIVILCIM

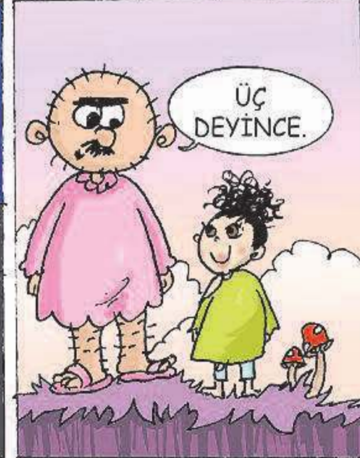

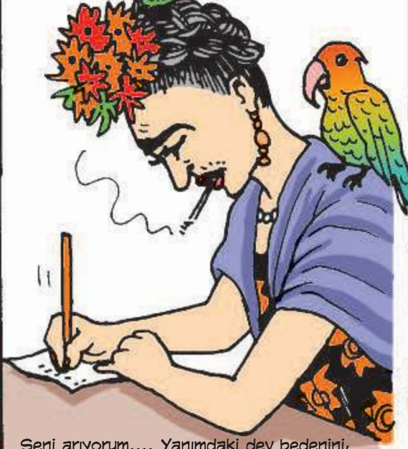
Peri Muzaffer'den dilek dilemek için→ mrmcmn@gmail.com

Peri Muzaffer sizinle olsun...

Mektup Yazdım Yare

MERAL ONAT

HEKATE

SİBEL BOZKURT

Hekate Titanlar kuşağından gelen bir tanrıçadır. Önceleri o, tüm insanlar için iyilik getiren olarak bilinirdi. Örneğin savaş ve sporda başarı getirir, hayvancılık yapanların hayvanlarını çoğaltır, ilhama ihtiyaç duyan gençlere ilham verirmiş. O, kavşakların, yol ayrımlarının, kapıların tanrıçasıymış. Elindeki meşalelerle insanlara yol gösterirmiş. Yolunu bulamayan insanlara ruhsal yolculuklarında ve hayatlarının dönüm noktalarında yardım eder, yol gösterirmiş.

İsmi de, "iradesini hakim kılan" ve "çok uzakta olan, en parlak olan" anlamlarına geliyormuş. Evet, anladığınız gibi o Ay Tanrıçası. En yücelerden, en sevilenlerden biriymiş. Hem de bu topraklardan biri. Muğla'nın Yatağan ilçesindeki Lagina Antik Kenti, Ay Tanrıçası Hekate için yapılmış. Burası Karya devrine ait antik bir kent. Lagina ayın en iyi doğduğu yermiş. Dolunay en iyi Lagina'da çıkarmış ve dolunay zamanı Hekate'nin doğum günüdür. O yüzden tapınak buraya yapılmış.

Eskiden tanrıçalar ve kadınlar kutsalmış. Hekate inanışının Anadolu'daki anaerkil düzene ait dönemlerden kalan bir geleneğin devamı olduğu bilinir. Keşke anaerkil düzende kalsaydık! Ama maalesef tek tanrılı düzene geçildiğinde, kutsal olan kadınların yerini erkekler aldı. Erkek egemen, ataerkil düzen Hekate'yi de kötücülleştirdi. Zamanla Hekate'nin tüm özellikleri değiştirildi. Karanlıklar alemiyle ilişkilendirilip, sihir ve büyünün cadı tanrıçası oldu çıktı maalesef.

Tek tanrılı dinlerle gelen düzende cennet-cehennem, iyilik-kötülük kutuplaştırmaları oldu. Adem ve Havva hikayesinde olduğu gibi kadın kötü, erkek iyi yapıldı. Hani Havva Adem'i kandırıp, dünyaya düşmelerine neden oldu ya, kadın şeytanlaştırıldı, kötülükle ve günahkarlıkla suçlandı.

Tabi ki Hekate'de nasibini aldı. Hekate'nin yerine geçen erkek tanrılar O'nun kötülük ve karanlığı yöneten bir büyücü olduğuna inandırdılar insanları. Sihir, falcılık, intikam tanrıçası olarak "mezarların sahibesi" diye bilindi. Roma döneminde Hekate Ay Tanrıçası olmaktan çıkmış, cadıların önderi olarak bilinir olmuştu. Denizlerin, yeryüzünün ve cehennemin hakimi olduğuna inanıldı.

Üç başlı ya da üç bedenli tasvir edildi. Ellerinde meşaleleri, yanında kurt ya da köpekleri vardı. Kurt, köpek veya bazen kısrak şeklinde görülebilirdi. Dolunay zamanı havlayan köpeklerin Hekate'nin gelişini haber verdiğine inanılırdı. Üç yol ağızlarına, kavşaklara ondan korunmak için çörekler bırakılırdı.

Yani koskoca Ay Tanrıçası Hekate, tek tanrılı dinlerden sonra gelen ataerkil düzen yüzünden cadılaştırıldı.

Eee, şimdi de bizler tek tanrılı dinlerle gelen ataerkil düzen yüzünden psikolojik ve fiziksel şiddete maruz kalıyoruz. Hem evimizde hem iş yerlerimizde hem de sokakta, otobüste… Tecavüz ediliyoruz, hakkımızı ararken kötü oluyoruz, Nevin Yıldırım'a olduğu gibi mesela, müebbet yiyoruz!

Yani taaa o zamanlardan bu zamanlara hiçbir şey değişmemiş bu topraklarda. Titanların Hekate'si de olsan, Nevin Yıldırım'da olsan, kadınsan ve kendine güvenen, hakkını arayan, boyun eğmeyen biriysen kötüsün! Bundan kaçış yok nede olsa düzen, erkeklerin düzeni. Ama bu düzen değişecek, bu düzeni değiştirmek bizim elimizde çünkü; Hekate bir efsaneydi biz gerçeğiz. Ve ben bu değişimin olacağına inanmıyorum, biliyorum.

HEKATE'NİN MEŞALELERİ YOLUNUZU AYDINLATSIN…

Erotiğim Erotiksin Erotik

Gökçen Erdoğan

"Eşiniz sizi böyle kabul ediyor mu?" diye sormuş bana. Sosyal medya üzerinden aldığım sayısız soru içinde en acıklılardan biri bu. Ve türlü biçimlerde tekrar tekrar soruluyor.

"Böyle'den kastınız nedir?" dedim. "Rahat ve erotik." dedi. Erotik? Benim neyimi erotik bulmuş, anlamadım. Yani erotik olsam da şikayet etmem ama veteriner bir kadını 'hayvan gibi' diye tabir ediyorlar mı ki benim cinsellikten bahseden bir doktor olmam beni erotik kılıyor? Vajinaya vajina dediğim için mi erotiğim acaba ya da "Sevişmek de hayatın bir parçası" dediğim için mi? E değil mi? Hangimiz bir sevişmenin peşinden gelmedik ki dünyaya? Bir kadının üst solunum yolları enfeksiyonunu teşhis ve tedavi etmesi uzmanlığının kanıtıyken erken boşalmayı ya da vajinismusu teşhis ve tedavi etmesi erotik bir kadın olduğunun kanıtı mı? Sizce de bunda bir saçmalık yok mu?

Utanıp sıkılmam bekleniyor belli ki. Bahsederken bir yandan kızarmam ve sesimin içime kaçması. Dalaktan hiçbir farkı olmayan penis, ciğerden hiçbir farkı olmayan vajina, başka başka ve çocuksu isimler alsın isteniyor. Kukuların yakılmasını, pipilerin amcalara teyzelere gösterilmesini de büyük bir ciddiyetle karşılayanlar, 6 yılla bitmeyen tıp eğitimini de yılların araştırma ve deneyimini de ciddiye almıyor. Peki öyle olsun.

Gelelim 'erotik' sözcüğüne, erotizmden geldiğini hepimiz biliyoruz. Erotizm ise Eros'tan geliyor ve anlamı da ülkemizde yasaklı olan Wikipedia'da oldukça hoş. "Erotizm, hem farklı cinsten bireylerin cinsel yakınlaşmalarındaki hem de tüm insanlar arasında dostluk ve sevgi şeklindeki aşkın görünümlerini kapsar."

Gelgelelim bizim sözlüklerimizdeki karşılığı, cinsel duygu ve isteklerine çok düşkün olma durumu. Yani ben tv ekranlarında, gazete köşelerinde, dergi yazılarında, söyleşilerde cinsellik konularına değindiğim ve bundan hiç utanmadığım için cinsel duygu ve isteklerime çok düşkün olduğum düşünülüyor, öyle mi? Peki öyle olsa bundan kime ne ve bu beni kötü biri yapar mı? Erotik olmak neden hakaretvari kullanılıyor? Ayrıca erotik kadınları kocaları niye kabul etmiyor? Sahi bu kocaların kabul kriterleri kaç yüzde son buluyor? Attığım her adımın, inandığım her işin, söylediğim her sözün, yazdığım her harfin arkasında duran erkeklerime; babama, eşime, oğluma, meslektaşlarıma, dostlarıma, hastalarıma, danışanlarıma teşekkür ederim. Sağlıklı cinselliğin anlatılması ve anlaşılması için bana yer veren her mecraya, basın yayın kuruluşuna, her şahsa teşekkür ederim. Ama en çok da ülkenin kirli zihniyeti üstüne kabus gibi çöken 'erotik'lere teşekkür ederim. Hepimiz erotiğiz!

Fetiye Nene

İpek Özsüslü

Bu ay 92. yaş gününü kutlayacak olan Kraliçe Elizabeth'e aile arasında küçük bi kutlama yaparlar... Oğluşu Prens Charles Fetiye halasını kraliyet uçağıyla getirterek annesine sürprüz yapar.

Ece Burgaz

Çocuklar için gelecek endişeleriyle doluyuz...

"İRONİ"

FATİMA YILDIZ ERKAN
fatimayildizerkan@gmail.com

Ece Burgaz

plazadan emekli manager alarasu ninenin yaşamından kesitler...

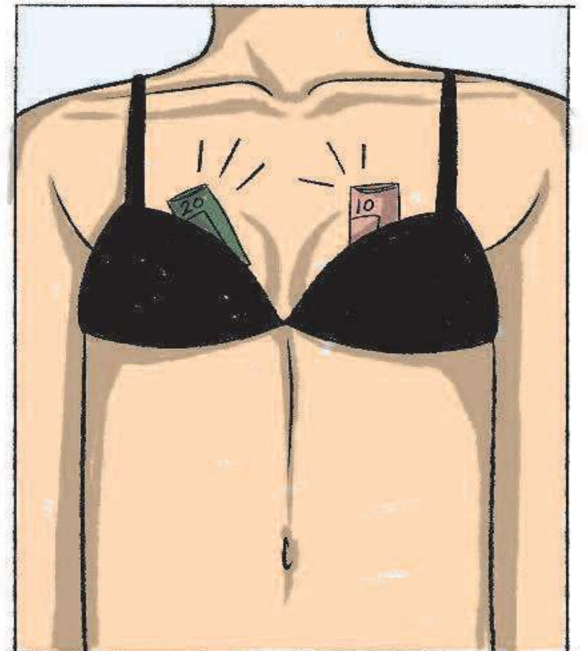
Selma Pakdamar

Sevcan Bakdemir

Sen, Ben, O...

İpek Özsüslü

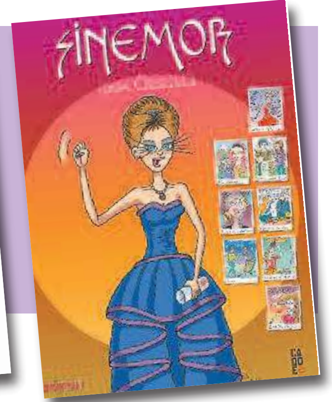

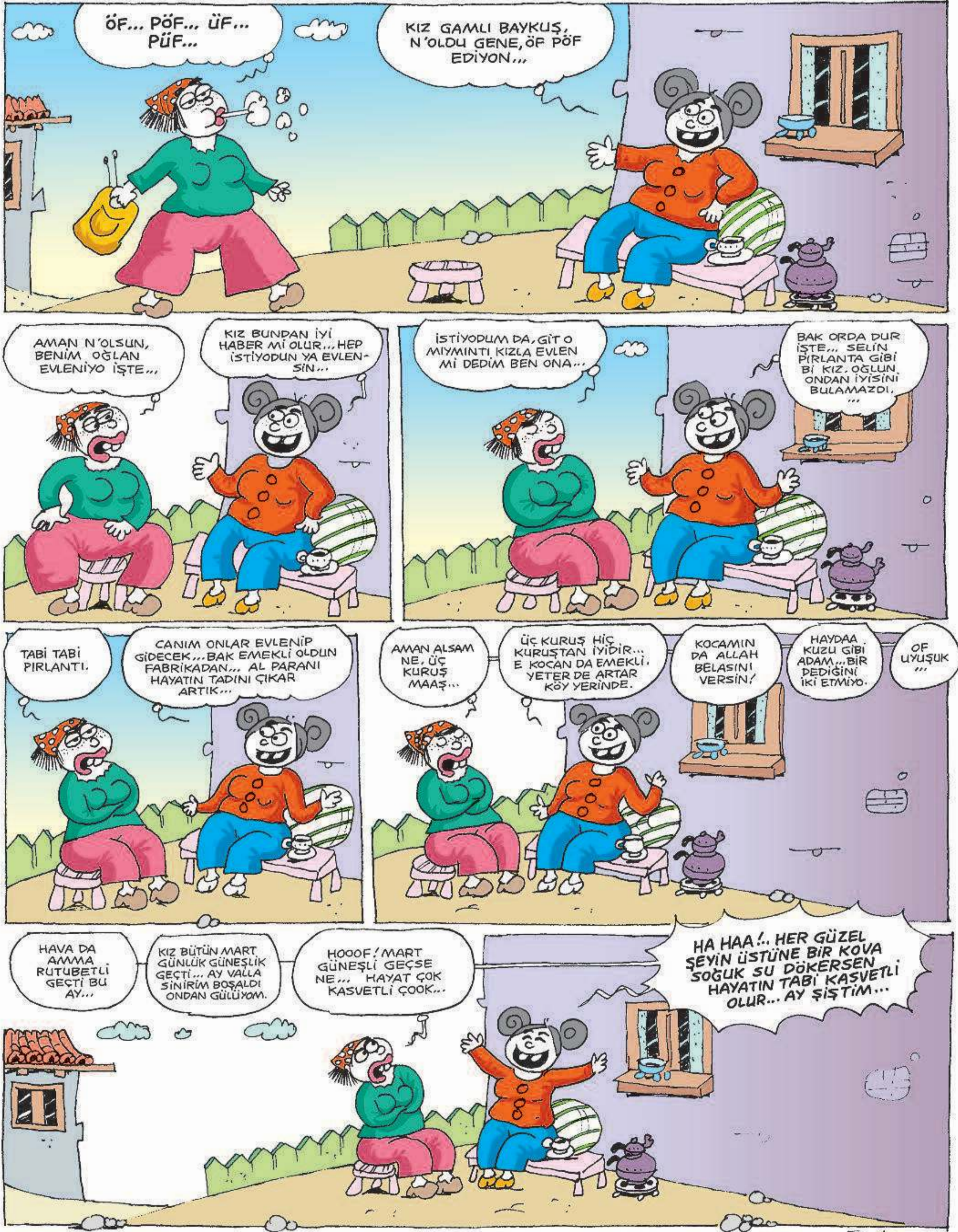
Bayan Yanı Çizgi Albümleri Tüm Satış Noktalarında

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

BAYAN YANI

2018-04
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına **Sahibi ve Yazışleri Müdürü** Tuncay Akgün

Yayın Kurulu Ramize Erer, Feyhan Güver, İpek Özsüslü

Renklendirme Editörü Fikret Özdemir

Satış Müdürü Şener Küçükkaptan **Abonelik** Aysun Öztürk (0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450 **FAX:** (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.